

T.C.
BAŞBAKANLIK
Kanunlar ve Kararlar Genel Müdürlüğü

Sayı : B.02.0.KKG.0.10/102-62/3571

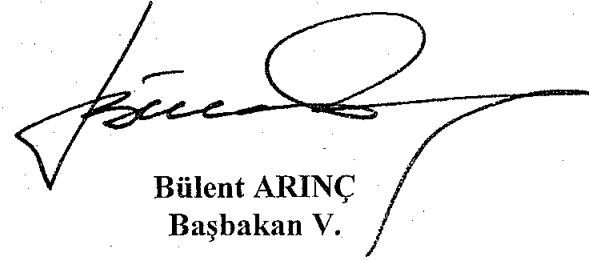
2/11/2011

Konu : Kanun Hükmünde Kararnameler

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

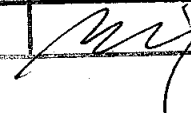
Ekli listede belirtilen Kanun Hükmünde Kararnameler bugünkü Resmi Gazete’de yayımlanmış ve Anayasa’nın 91 inci maddesi uyarınca birer sureti ekli olarak gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Bülent ARINÇ
Başbakan V.

EKİ :

- 1- Liste
- 2- Kanun Hükmünde Kararnameler ve Gerekçeleri
- 3- Resmi Gazete

T.D.M.M. BAŞKANLIĞI				
Tali Komisyon	Sınayi Ticalet, Emvü Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji - Avrupa Birliği Uyum			
Ekas Komisyon	Plan ve Bütçe			
Tarih: 22 Kasım 2011		F. No: 1/517		
Md.Y.	Müdür	D.Bsk.	G.Sek. Y.	Gen.Sek.
16	ÖZG	ÖZG	KEM	K
BAŞKAN				

-Kan. Kar. D. BeKa
3/11 A

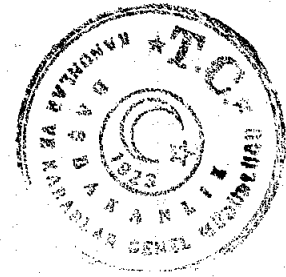
T B M M Kanunlar ve Kararlar Müdürlüğü
03 Kasım 2011
Nümarası:

T. B. M. M. GENEL EVRAK VE ARSİV MÜDÜRLÜĞÜ
02 Kasım 2011
No: 46125

T. B. M. M. GENEL EVRAK VE ARSİV MÜDÜRLÜĞÜ
T. 22-11-2011
N. 196

LİSTE

<u>S.NO</u>	<u>KHK NO</u>	<u>KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMELERİN ADI</u>
1.	656	Türk İşbirliği ve Koordinasyon Ajansı Başkanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname
2.	657	Orman ve Su İşleri Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararname
3.	658	Türkiye Su Enstitüsünün Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname
4.	659	Genel Bütçe Kapsamındaki Kamu İdareleri ve Özel Bütçeli İdarelerde Hukuk Hizmetlerinin Yürütülmesine İlişkin Kanun Hükmünde Kararname
5.	660	Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumunun Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname
6.	661	Avrupa Birliği Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararname
7.	662	Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararname
8.	663	Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşlarının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname
9.	664	Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname
10.	665	Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararname
11.	666	Kamu Görevlilerinin Mali Haklarının Düzenlenmesi Amacıyla Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararname

GENEL GEREKÇE

Bilindiği üzere, bilgi ve iletişim teknolojilerinde meydana gelen gelişmeler ve uluslararası ticaretin kazandığı boyutlar işletmelerin faaliyetleri ile ilgilenen kişi ve kuruluşların sayısını her geçen gün artırmaktadır. Bu kişilerin işletmeler hakkındaki temel bilgi kaynağı ise kamuoyuna açıklanan finansal tablolarıdır.

Finansal tabloların güvenilirliği, işletmelerin faaliyetleri ile ilgilenen kişi ve kuruluşların işletmeler hakkında doğru bilgi edinmeleri açısından büyük önem taşımaktadır. Ekonomik hayatın belirleyicisi konumuna gelen bu güvenin sağlanması için, işletmelerin gerçekleştirdikleri işlemlere ve faaliyetlere ilişkin olarak kamuya açıkladıkları finansal tablolarındaki bilgilerin doğruluğunun ve yasal düzenlemelere uygunluğunun düzenli olarak denetlenmesi gerekmektedir.

Denetim; denetlenecek unsurların, bu unsurlara ilişkin olarak önceden belirlenmiş kriterlere uygunluk derecesini belirlemek için kanıt toplanması ve bu kanıtların değerlendirilmesi neticesinde elde edilen sonuçların ilgililere raporlanması faaliyetlerinden oluşan sistematik bir süreç olarak tanımlanmaktadır.

Denetim, bir doğruluk, uygunluk ve akılcılık sorgulaması olduğundan, denetim faaliyetinin bizzat kendisinin de kalite ve güvenilirlik sorgulamasının yapılması bir zorunluluktur. Denetimde kalite ve güvenirliliğin teminatı ise, denetim faaliyetinin önceden belirlenmiş standartlara uygunluğuna bağlıdır.

Denetim faaliyetinin kimler tarafından ne şekilde yapılacağının ve sonuçlarının nasıl raporlanacağının kurallara bağlanması demek olan denetim standartlarının belirlenmesi konusunda dünyadaki uygulamalara bakıldığında, bu alanda birçok ulusal ve uluslararası mesleki kuruluş bünyesinde çalışmalar yapıldığı görülmektedir.

Uluslararası alanda kabul görececek denetim standartlarının belirlenmesi anlamında dünyadaki en etkin kuruluş Uluslararası Muhasebeciler Federasyonudur. Uluslararası Muhasebeciler Federasyonu kendi bünyesinde bulunan Uluslararası Denetim ve Güvence Standartları Kurulu aracılığı ile Uluslararası Denetim Standartlarını belirlemektedir.

Amerika Birleşik Devletlerinde, Amerika Sertifikalı Kamu Muhasebecileri Enstitüsü bünyesinde denetim standartlarını yayınlayan Denetim Standartları Kurulu oluşturulmuştur.

Avrupa Birliğinde yasal mali denetim uygulamasına 1984 tarihli 84/253/ECC sayılı 8 numaralı Direktif yön vermekten, muhasebe ve denetim alanında yaşanan uluslararası skandallar, Avrupa Birliğini, bu alanda daha kapsamlı bir düzenleme yapma yoluna sevk etmiştir. Bu amaçla, Revize 8 numaralı Direktif olarak bilinen 2006/43/EC sayılı Direktif kabul edilerek, 29/6/2006 tarihi itibarıyla yürürlüğe konulmuş ve üye ülkelere gerekli düzenlemeleri yapabilmeleri için iki yıllık bir geçiş süresi tanınmıştır. Üye ülkelerde yasal denetim (statutory audit) konusundaki düzenlemelerin büyük ölçüde harmonizasyonunun sağlanmasını amaçlayan Direktif başlıca aşağıda yer alan hususları içermektedir:

- Her üye ülke, yasal denetçilerin ve denetim firmalarının onaylanmasından sorumlu yetkili mercileri belirleyecektir.

- Üye devletteki yetkili otoriteler sadece iyi şöhrete sahip kişi ya da firmalara onay verebilirler. Bu iyi şöhretin tehlikeye düşmesi durumunda onay geri alınacaktır.

- Bir denetçinin yasal denetim gerçekleştirme konusunda yetkili kılınması için en az üniversite düzeyinde eğitim görmüş olması, teorik bir eğitimden geçmiş olması, bir staj döneminden geçmesi ve mesleki yeterlilik sınavında başarılı olması gerekmektedir. Mesleki yeterlilik sınavı yasal denetime ilişkin gerekli teorik bilgiyi ve bu bilgiyi uygulama yeteneğini ölçmeye yönelik olmalıdır. Sınavın en azından bir bölümü yazılı olmalıdır.

- Üye devletler, her bir yasal denetçi ve denetim firmasının elektronik ortamda sicilinin tutulmasını ve bu sicildeki bilgilerin güncellenmesini sağlamalıdır. Sicil bilgileri elektronik ortamda kamunun erişimine açık olmalıdır.

- Üye ülkeler, yasal denetçilerin, teorik bilgi, mesleki beceri ve değerlerinin yeterli düzeyde olduğunu teyit etmek üzere sürekli eğitim programlarına katılmalarını ve sürekli eğitim konusunda öngörülen koşullara uymayanların uygun yaptırımlara tabi olmalarını sağlayacaktır.

- Yasal denetçi ya da denetim firması denetlenen kuruluştan bağımsız olmalıdır ve denetlenen kuruluşun karar alma sürecinde hiçbir şekilde yer almamalıdır.

- Direktif, tüm yasal denetçiler ve denetim firmaları için bir kalite güvencesine tabi olma zorunluluğu getirmektedir. Kalite güvence sistemi, incelenen yasal denetçiler ve denetim firmalarından bağımsız bir şekilde organize edilmeli ve kamu gözetimine tabi olmalıdır. Yasal denetimler ayrıca uluslararası standartlara uygun şekilde gerçekleştirilmelidir.

- Üye ülkeler yasal denetime ilişkin yetersiz uygulamaların belirlenmesi, düzeltilmesi ve önlenmesine yönelik etkin soruşturma ve yaptırım sistemleri oluşturacak, denetçiler ve denetim firmalarına ilişkin alınan önlemlerin ve öngörülen yaptırımların uygun bir şekilde kamuya açıklanmasını sağlayacaktır.

- Üye ülkeler, yasal denetçiler ve denetim firmaları için etkin bir kamu gözetimi sistemi organize edecekler ve tüm denetçiler ve denetim firmaları kamu gözetimine tabi olacaklardır. Bu sistem ile gerektiği hallerde denetçi ve denetim firmaları hakkında soruşturma yapılabilecek ve gerekli önlemler alınacaktır. Sistem şeffaf olmalıdır.

- Denetçi ve denetim firmalarının görevlendirilmeleri sürecinde, denetçi ve denetim firmasının, denetlenen şirketin finansal tablolarını hazırlayan kimselerden bağımsız olmaları gözetilmelidir.

- Denetçi ya da denetim firması, ancak denetçinin denetimi tamamlamasını engelleyen önemli bir etkenin varlığı halinde o denetim görevinden alınabilmektedir. Görevden alma ve çekilme halleri sorumlu gözetim otoritelerine açıklanmalıdır.

- Üye ülkeler, onay, tescil, kalite güvencesi, soruşturma ve disiplin konularında bir ya da birden fazla yetkili otorite belirleyecektir. Yetkili otoriteler, işbirliği içinde ve çıkar çatışmasına yol açmayacak şekilde organize edilmelidir. Yetkili otoritelerde çalışanlara mesleki sır saklama yükümlülüğü getirilmelidir.

- Üye ülkelerdeki yetkili otoriteler, Avrupa Birliğinde geçerli menkul kıymetleri ilgilendiren denetim raporlarını düzenleyen üçüncü ülke denetçi ve denetim firmalarını sicile kaydedecekler ve bunlar üye ülkenin gözetim, kamu güvencesi, soruşturma ve yaptırım uygulamalarına tabi olacaklardır. Üçüncü ülke denetim firmalarının tescil ve gözetim konusunda eş sistemlere tabi olması halinde bu uygulamalardan muafiyet sağlanacaktır.

Ülkemizde ise bağımsız denetim alanında aşağıda ayrıntılarıyla açıklandığı üzere dağınık bir yapı söz konusudur. Kamu gözetimi fonksiyonunu icra edecek yetkili bir otorite ise bulunmamaktadır.

Türkiyede, bağımsız denetim uygulamalarının geçmişi çok eski değildir. İstanbul Menkul Kıymetler Borsasının faaliyete geçmesi ve izleyen yıllarda banka ve diğer finansal kuruluşların talepleri, bağımsız denetimin başlaması ve gelişmesinde önemli etken olarak kabul edilebilir. 1987 yılında bankacılık sektörü için bağımsız denetimin zorunlu hale getirilmesi ile ilk zorunlu denetim uygulaması başlamıştır.

Denetim mesleği ilk olarak, 3568 sayılı Serbest Muhasebeci Mali Müşavirlik ve Yeminli Mali Müşavirlik Kanunu ile tanımlanmıştır. Ancak bu Kanunda denetim mesleğinin yürütülmesine ve denetime ilişkin standart ve ilkelere ilişkin herhangi bir düzenleme yapılmamıştır.

Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu (BDDK)'nın bankacılık sektöründe bağımsız denetime ilişkin standartları belirlemek amacıyla oluşturduğu Bağımsız Denetim İlkelerine İlişkin Yönetmelik ile Bağımsız Denetim Yapacak Kuruluşların Yetkilendirilmesi ve Yetkilerinin Geçici veya Sürekli Olarak Kaldırılması Hakkında Yönetmelik 2002 yılında yürürlüğe konulmuştur. Ayrıca, konuya ilişkin olarak 2006 yılında da Bankalarda Bağımsız

Denetim Gerçekleştirecek Kuruluşların Yetkilendirilmesi ve Faaliyetleri Hakkında Yönetmelik yayımlanmıştır.

Sermaye piyasasında bağımsız denetim uygulamasının temeli, 2499 sayılı Sermaye Piyasası Kanunu ve 1996 yılında yürürlüğe konulan Seri: X, No: 16 sayılı Sermaye Piyasasında Bağımsız Denetim Hakkında Tebliğ ile atılmıştır. Denetim standartları alanındaki düzenleme ise 2006 yılında Seri: X, No:22 Sermaye Piyasasında Bağımsız Denetim Standartları Hakkında Tebliğ ile yapılmıştır.

3/10/2003 tarihinde yürürlüğe giren Enerji Piyasasında Faaliyet Gösteren Gerçek ve Tüzel Kişilerin Bağımsız Denetim Kuruluşlarınca Denetlenmesi Hakkında Yönetmelik uyarınca enerji piyasasında bağımsız denetime ilişkin yapılan düzenlemeler, Sermaye Piyasası Kurulu düzenlemelerine paralellik arz etmektedir. Bu yönetmelik, enerji piyasasında faaliyet gösteren lisans sahibi tüzel kişiler, sertifika sahibi gerçek ve tüzel kişiler ile yetki belgesi sahibi resmi ve özel şirketlerin bağımsız denetim kuruluşlarınca denetlenmesi, bu denetimleri yapacak bağımsız denetim kuruluşlarının yetkilendirilmesi ve yetkilerinin geçici ya da sürekli olarak kaldırılmasına ilişkin usul ve esasları kapsamaktadır.

Sigorta ve reasürans şirketleri de finans sektörünün önemli kurumlarından sayılmakta olup, bu alan özel mevzuatla düzenlenmiş bulunmaktadır. Nitekim Türkiye’de 5684 sayılı Sigortacılık Kanunu, sigorta ve reasürans şirketlerinin faaliyetlerini düzenlemektedir. Hazine Müsteşarlığı bu Kanundan aldığı yetkiyle 8/9/2003 tarihinde yürürlüğe giren Sigorta ve Reasürans Şirketlerinde Bağımsız Denetim Yapılmasına İlişkin Yönetmeliği yayımlamıştır.

Yukarıda ayrıntılı olarak açıklandığı üzere, Türkiye’de denetim alanında yetkili bulunan çeşitli kurumların kendi görev alanları ile ilgili olarak farklı düzenlemeler yaptığı ve bunun sonucunda dağınık bir yapının oluştuğu gözlenmektedir. Benzer tespitler, 2005 yılında Türkiye’deki muhasebe ve denetim alanındaki uygulamalar hakkında Dünya Bankası tarafından hazırlanan Standartlara ve Kanunlara Uyum Raporunda (ROSC) da açıkça dile getirilmektedir.

Bağımsız denetim alanındaki bu dağınık yapı, çeşitli kurumların mevzuatında yer alan farklı hükümler nedeniyle işletmeler nezdinde yapılan denetimlerde farklı usul ve tekniklerin uygulanması ve bir işletme adına aynı dönemde birden fazla denetim raporu düzenlenmesi sonucunu doğurmaktadır. Ayrıca bağımsız denetim alanında kamu gözetim fonksiyonunu icra edecek bir yetkili otoritenin olmaması bu alandaki uygulamaların sıhhatini de etkilemekte ve kamuoyuna bu konuda yeterince güvence vermemektedir.

Bu nedenle, ülkemizde bağımsız denetim konusunda bütüncül bir hukuki yapının oluşturulabilmesi için bu konuda nihai yetki ve sorumluluğa sahip bir kuruma ihtiyaç bulunmaktadır.

Bu ihtiyaca 6102 sayılı Türk Ticaret Kanununda yer verilmiş ve denetim standartlarının, Türkiye Denetim Standartları Kurulu kuruluncaya kadar, kamu tüzel kişiliğini haiz ve Türkiye Serbest Muhasebeci Mali Müşavirler ve Yeminli Mali Müşavirler Odaları Birliği (TÜRMOB) ile ilişkili bir Kurul tarafından belirlenmesi ve bağımsız denetim uygulamalarına yönelik olarak bir kamu gözetim sisteminin kurulması öngörülmüştür. Ayrıca, muhasebe ve bağımsız denetim alanında atılacak adımlar Şirketler Hukuku Faslı müzakerelerinin açılması için önem arz etmektedir.

Nitekim bu kapsamda oluşturulan ve Avrupa Birliği yetkililerine iletilen strateji belgesi ve müzakere pozisyon belgesinde bağımsız denetim ve kamu gözetimi alanında tek ve yetkili olarak faaliyette bulunacak Türkiye Denetim Standartları ve Kamu Gözetimi Kurumunun 2008 yılı sonuna kadar kurulmasına yönelik taahhütte bulunulmuştur.

Dünya uygulamasına baktığımızda gerek muhasebe standartları gerekse denetim standartlarına yönelik kuruluşların büyük ölçüde meslek örgütleri bünyesinde olduğu, buna karşın bu kuruluşların gözetiminin daha çok kamu ağırlıklı birimler tarafından yapıldığı gözlemlenmektedir. Ancak yaşanan finansal yolsuzluklar farklı arayışları gündeme getirmiş

olup, bu kapsamda pek çok ülkede, muhasebe ve denetime ilişkin düzenlemelerin tamamen meslek kuruluşları tarafından gerçekleştirilmesinin artık kabul edilemez olduğu yönünde irade oluşmuştur. Pek çok ülkede meslekten bağımsız yeni düzenleyici kurumlar oluşturulmaktadır. Büyük ülkelerin çoğunda (ABD, İngiltere ve Kanada dahil) gözetim kurumlarının sorumluluk alanında, denetçilere lisans verilmesi, muhasebe ve denetim standartlarının belirlenmesi, denetim performansının izlenmesi ve gerekli uygulama önlemlerinin alınması gibi her türlü düzenleyici faaliyet bulunmaktadır. Standartlara uyumun sağlanması ve meslekten ayrı bağımsız otoritelerin oluşturulmasına yönelik trende uygun olarak Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumu için de benzer bir yapının uygun olacağı değerlendirilmiştir.

Türkiye’de bağımsız denetim alanındaki dağınık yapıyı ortadan kaldırmak amacıyla denetim standartlarının tek elden belirlenmesi ve kamu gözetim sistemi kapsamında; bağımsız denetçiler ve bağımsız denetim kuruluşlarının yetkilendirme ve tescil, mesleki etik kurallarının belirlenmesi, bağımsız denetim kuruluşları ve denetim uygulamalarının kontrolü, sürekli eğitim, kalite güvencesi ile soruşturma ve disiplin faaliyetlerine ilişkin nihai sorumluluğu üstlenecek kamu tüzel kişiliğini haiz ve idari özerkliğe sahip Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumunun kurulması hedeflenmektedir.

Ayrıca Kanun Hükmünde Kararname ile;

- Farklı otoriteler tarafından aynı alanda farklı düzenlemeler yapılmasının neden olduğu bağımsız denetim alanındaki karmaşanın ortadan kaldırılması,

- Mali tabloların ülke genelinde tek tip düzenlenmesi ve denetim standartlarında yeknesaklığın sağlanması,

- Etkin bir kamu gözetim sistemi oluşturularak bağımsız denetim alanında gerekli kalite ve güvenilirliğin sağlanması,

- Avrupa Birliği müktesebatına uyum sağlanması,

- Mali tabloların, uluslararası gelişmeler ve uluslararası standartlarla uyumlu ulusal denetim standartları uyarınca denetlenmesi,

- İşletmelerimizin mali gücünün, karşılaştırabilir ölçeklere göre hesaplanabilmesini temin ederek rekabet güçlerinin artırılması,

- İşletmelerimizin bağımsız denetimden geçen mali tablolarının uluslararası alanda kabul görmesi ile kredi bulmalarının kolaylaştırılması,

- Daha güçlü ve şeffaf bir sermaye piyasasının oluşturulması,

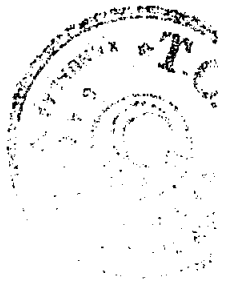
- Kayıt dışı ekonomiyle mücadeleye katkı sağlaması,

- Ülkemizde finansal tablo hazırlanmasında uygulamada birlik sağlanması,

- Daha güçlü ve şeffaf bir sermaye piyasasının oluşturulması,

- Finansal tablolara uluslararası alanda geçerlilik kazandırılarak uluslararası sermayenin ülkemize çekilmesine katkı sağlanması,

- Uluslararası standartlarla paralel Türkiye Muhasebe Standartlarını belirlemek ve piyasaları ve uluslararası gelişmeleri izleyerek uygulamada karşılaşılan sorunlara çözüm üretmek üzere Kurulun etkin bir şekilde örgütlenmesi ve kurumsal bir yapıya kavuşturulması, amaçlanmaktadır.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- Türkiye’de belirli alanları düzenlemek ve denetlemekle görevlendirilen kurum ve kurullara kendi alanlarında yapılacak finansal tablo denetimini de düzenleme yetkisi verilmiştir. İlgili kurum ve kurullara verilen bu yetki neticesinde ülkemizde bağımsız denetim alanında parçalı bir yapı oluşmuştur. Bu parçalı yapının sonucu olarak denetim standartlarının belirlenmesi ve denetim kuruluşlarının yetkilendirilmesi gibi alanlarda ilgili kurum ve kurullar arasında farklı uygulamalar gündeme gelmektedir.

Diğer taraftan, Dünyada muhasebe ve denetim alanında yaşanan skandallar ülkeleri finansal denetim alanında daha sıkı tedbirler almaya sevk etmektedir. Avrupa Birliğinin 2006/43/EC sayılı Direktifi bu yönelimin somut bir örneğidir. Direktifin en belirgin özelliği, üye ülkelerin denetim alanında kalite güvence ve kamu gözetim sistemi oluşturmalarını öngörmesidir.

Kanun Hükmünde Kararname ile, Türkiye’de bu alandaki dağınık yapının giderilmesi ve kamu gözetimi alanındaki eksikliğin ortadan kaldırılması amacıyla yetkin bir otoritenin kurulması hedeflenmektedir.

Madde ile, Kanun Hükmünde Kararname amacı; ülkemizde bağımsız denetim alanında mevcut olan parçalı yapının ortadan kaldırılarak uygulama birliğinin, denetimde gerekli güven ve kalitenin sağlanması ve bu alanda Avrupa Birliği müktesebatına uyum sağlanması amacıyla uluslararası muhasebe ve finansal raporlama standartlarına paralel Türkiye Muhasebe Standartlarını oluşturmak ve yayımlamak, denetim standartlarını belirlemek, denetim kuruluşlarını yetkilendirmek ve bunların faaliyetlerini denetlemek ve bağımsız denetim alanında kamu gözetimi yapmak yetkisini haiz olan Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumunun kuruluş ve görevleri ile ilgili esasları düzenlemek şeklinde belirlenmektedir.

MADDE 2- Madde ile, uygulama birliğini sağlamak üzere Kanun Hükmünde Kararnamede geçen bazı kavramlar açıklanmaktadır. Ayrıca, Avrupa Birliği müktesebatına uyum sağlamak amacıyla 8 numaralı Direktifte getirilen ilkelerin tanımına da Direktifte geçtiği şekliyle yer verilmektedir.

MADDE 3- Madde ile, Kanun Hükmünde Kararnamede belirtilen görevleri yerine getirmek üzere kamu tüzel kişiliğini haiz ve idari özerkliğe sahip, Başbakanlıkla ilişkili Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumunun kurulması öngörülmekte ve Kurum teşkilatının Kurul ve Başkanlıktan oluştuğu hükme bağlanmaktadır.

MADDE 4- Madde ile, Kurumun karar organı olan Kurulun nasıl oluşacağı hüküm altına alınmaktadır. Buna göre, Bakanlar Kurulu tarafından atanan ve dokuz üyeden oluşan Kurulun denetim alanında yetkili kurum ve kurullar ile kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının temsilcilerinden oluşması öngörülmektedir.

Ayrıca, Başkanın Bakanlar Kurulu tarafından atanması, İkinci Başkanın ise Başkanın önerisi üzerine Kurul tarafından seçilmesi hükme bağlanmaktadır.

Kurul üyeliklerine atanacaklarda aranacak şartlar belirlenmektedir. Burada genel şartların yanında kurumun faaliyet alanında en az on yıllık tecrübe sahibi olması şartıyla, Kurul üyesi olacak kişilerin Kurumun faaliyet alanında belirli bir birikime sahip olması ve böylece Kurulun daha nitelikli ve bağımsız denetim alanında yetkin kişilerden oluşması amaçlanmaktadır.

Kurul üyelerinin çoğunluğunun, uyum sağlanması öngörülen Avrupa Birliği müktesebatı doğrultusunda, uygulayıcı olmayan ancak bağımsız denetim alanında yetkin kişilerden oluşması amaçlanmaktadır. Görevlerini yerine getirirken tam bir bağımsızlık içinde

hareket etmelerini teminen, Kurul üyeliğine atanacakların son üç yılda bağımsız denetim faaliyetinde bulunmamış olması, bir bağımsız denetim kuruluşunun yönetim kurulu üyesi olmaması, bir bağımsız denetim kuruluşunca istihdam edilmemiş ya da doğrudan veya dolaylı olarak bir bağımsız denetim kuruluşu ile ortaklık ilişkisinin olmaması zorunluluğu getirilmektedir.

MADDE 5- Madde ile, Kurul üyelerinin görev süreleri, boşalan üyeliklere atama yapılmasının esasları ve görevlerinin sona erme esaslarına ilişkin hükümler düzenlenmektedir.

MADDE 6- Kurul üyeliği görevinin layıkıyla yerine getirilebilmesi, görevin ifası için gerekli zamanın ayrılmasını ve Kurul kararlarından etkilenecek taraflara eşit mesafede olunmasını gerektirir. Madde ile, bu hususlar dikkate alınarak, Kurul üyelerinin görevleri sırasında yapamayacakları işler ile diğer yasaklar tahdidi olarak sayılmakta ve mal beyanına ilişkin olarak Kurul üyelerine özel bir düzenleme getirilmektedir.

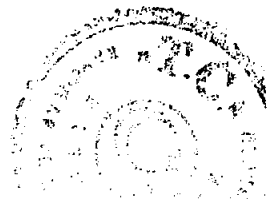
MADDE 7- Madde ile, Kurul üyelerinin verecekleri kararlarda dürüst ve tarafsız olmaları gerektiği için göreve başlamadan önce görevlerini dikkat, dürüstlük ve tarafsızlık ile yerine getirecekleri konusunda Yargıtay Birinci Başkanlık Kurulu huzurunda yemin etmelerine ilişkin bir hüküm getirilmektedir.

MADDE 8- Madde ile, Kurulun görevini yerine getirirken bağımsız olduğu ve hiçbir kimseden emir ve talimat almayacağı hükmüne bağlanmaktadır. Ayrıca bu maddede Kurulun toplanma şekli, karar alma usulü, kararların tekemmülü, tebliği ve Resmi Gazetede yayımlanması gibi hususlar düzenlenmektedir.

MADDE 9- Madde ile, Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumunun görev ve yetkileri düzenlenmektedir.

Kurula, uluslararası muhasebe ve finansal raporlama standartlarına uyumlu Türkiye Muhasebe Standartlarını oluşturmak ve yayımlamak yetkisiyle birlikte denetim alanında uygulama birliğini sağlamak ve denetlenmiş finansal tablolara uluslararası pazarlarda geçerlik kazandırmak amacıyla, yapılacak olan denetimlerde kullanılacak olan denetim standartlarını oluşturmak ve yayımlamak ile bağımsız denetçiler ve bağımsız denetim kuruluşlarının Kanun Hükmünde Kararname kapsamındaki faaliyetlerini tam bir dürüstlük ve tarafsızlık içinde mesleki yetkinlik ve özenle yapmalarını sağlayacak gözetim görev ve yetkisi verilmektedir. Kurulun, değişik işletme büyüklükleri, sektörler ve kâr amacı gütmeyen kuruluşlar için bağımsız denetime tabi olup olmama gibi hususlarda düzenleme yapmaya yetkili olması amaçlanmaktadır.

Ülkemizde denetim alanında kamu gözetimi fonksiyonunu icra edecek yetkili bir otorite bulunmamaktadır. Uyum sağlanması öngörülen Avrupa Birliği müktesebatı doğrultusunda Kurula denetim alanında kamu gözetimi yapma görev ve yetkisi de verilmektedir. Kurulun bu kapsamda, bağımsız denetim kuruluşlarının faaliyetleri ile denetim çalışmalarının, Kurumca yayımlanan standart ve düzenlemelere uyumunu gözetlemek ve denetlemek; inceleme ve denetimler sonucunda, aykırılıkları saptanan bağımsız denetim kuruluşlarının faaliyet izinlerini askıya almak veya iptal etmek yetkilerini haiz olması öngörülmektedir. Ayrıca Kurul, Avrupa Birliği 8 numaralı şirketler hukuku direktifinde kamu gözetiminin kapsamına yönelik olarak belirtilen hususlara uyum sağlamak için; bağımsız denetim yapacak meslek mensuplarına yönelik olarak yapılacak sınav, yetkilendirme, tescil, sürekli eğitim faaliyetleri, mesleki etik kurallarının belirlenmesi, inceleme ve denetimler sonucunda aykırılıkları saptanan bağımsız denetçilerin faaliyet izinlerinin askıya alınması veya iptali, disiplin ve soruşturma işlemleri ile bunlara yönelik olarak oluşturulacak kalite

güvence sistemini gözetlemek ve bu alanlardaki eksikliklerin düzeltilmesi için gerekli tedbirlerin alınmasını sağlamak yetkileri ile teçhiz edilmektedir. Bağımsız denetim alanında nihai yetkiye sahip olacak Kurula, Kanun Hükmünde Kararname uyarınca öngörülen amaçların gerçekleştirilmesine ilişkin tedbirleri ve kararları almak ve düzenleme yapmak görev ve yetkisi de verilmektedir.

MADDE 10- Madde ile, Başkanlığın Başkan, Başkan Yardımcıları ve hizmet birimlerinden oluştuğu hükme bağlanmaktadır.

MADDE 11- Madde ile, Başkanın sorumlulukları belirlenerek, bu sorumluluğun sınırları tespit edilmekte ve İkinci Başkanın hangi hallerde Başkana vekâlet edeceği belirtilmektedir.

MADDE 12- Madde ile, iyi yönetimin temel unsurlarından biri olarak, yetki ve sorumlulukların açık bir şekilde düzenlenmesi gerektiğinden hareketle Başkanın Kanun Hükmünde Kararname uyarınca yerine getireceği görevler ile yetkileri açıklığa kavuşturulmaktadır. Ayrıca, Başkanın, Kurula ilişkin olmayan görev ve yetkilerinden bir kısmını, sınırlarını açıkça belirlemek ve yazılı olmak kaydıyla, alt kademelere devredebileceği öngörülmektedir.

MADDE 13- Madde ile, Başkana görevlerinde yardımcı olmak üzere atanan Başkan Yardımcılarının nitelikleri Kurul üyelerinin taşıması gereken nitelikler ile paralellik sağlanarak düzenlenmektedir.

Ayrıca, iş akış süreçlerinin etkinliğinin sağlanması bakımından yetki devrinin yapılabilmesinin çağdaş yönetimin bir gereği olması sebebiyle, Başkan Yardımcılarının gerektiğinde yetkilerinin bir kısmını hukukun genel ilkeleri çerçevesinde alt kademelere devredebilecekleri öngörülmektedir.

MADDE 14- Madde ile, Kurumun Daire Başkanlığı şeklinde teşkilatlanmış hizmet birimlerinden oluşacağı belirtilmektedir. Ayrıca, Kurumda gereksiz birimler oluşturularak hantal bir yapılanma içerisine girilmesinin ve performansın düşmesinin önüne geçebilmek için de daire başkanlıklarının sayısı dokuz ile sınırlanmakta ve bunların Kurumun önerisi ve Bakanlar Kurulu kararıyla yürürlüğe konulan yönetmelikle belirleneceği hüküm altına alınmaktadır.

MADDE 15- Madde ile, söz konusu personelin kadro karşılığı sözleşmeli statüde istihdam edileceği belirtilmektedir. Görülen hizmetin önemi gereği, Kurumda çalışacak personelin belirli niteliklere sahip olması gerektiğinden, bu nitelikteki personelin ücret ve mali haklar dışında 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tabi olduğu ilkesi benimsenmektedir.

Diğer taraftan, Kurumun yeni oluşacak olması nedeniyle, görevlerini herhangi bir aksama olmaksızın yerine getirebilmesi için ilgili kamu kurum ve kuruluşlarında görevli personelden ihtisasına ihtiyaç duyulanların gerekli hallerde Kurumda geçici olarak görevlendirilebilmesi sağlanmaktadır. Bu şekilde görevlendireceklerde muhasebe ve denetim uygulamalarında ve gerekli duyulan diğer hususlarda ihtisas sahibi olmalarına azami dikkatin gösterilmesi, Kurumun etkinliği açısından hayati öneme haizdir.

Ayrıca, Kurul üyeleri ve kurum personelinin, 4483 sayılı Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin Yargılanması Hakkında Kanun uyarınca soruşturma izinlerinin Kurul Başkan ve üyeleri için Bakan, Kurum personeli için ise Başkan tarafından verileceği belirtilmektedir.

MADDE 16- Madde ile, meslek personelinin kimlerden oluştuğu, meslek personeli olarak atanacaklarda aranılacak şartlar ve meslek personelinin yeterlik esasları belirlenmektedir.

Ayrıca, meslek personelinin mesleğe alınmaları, atanmaları, yetiştirilmeleri, giriş ve yeterlik sınavları ile çalışma usul ve esaslarının Kurum tarafından çıkarılan yönetmelikle düzenleneceği belirtilmektedir.

MADDE 17- Madde ile, Kurul Başkan ve üyelerinin aylık ücretlerinin; en yüksek Devlet memuruna her mali haklar kapsamında yapılan her türlü demeler toplamını geçmemek üzere, Bakanın nerisi zerine Bakanlar Kurulunca belirlenmesi hüküm altına alınmaktadır.

Ayrıca, ihtiyaç duyulan yetkin elemanların temini ve hizmete devamının sağlanması bakımından kadro karşılığı sözleşmeli olarak istihdam edilmesi ngrlen Kurum personelinin ücretleri ile diğer mali ve sosyal haklarının, Kurul yeleri için belirlenen ücret tavanını geçmemek üzere, Bakanlar Kurulunca belirlenen usul ve esaslar çerçevesinde Kurul tarafından tespit edilmesi öngörülmektedir.

MADDE 18- Madde ile, Kurum Başkan ve yeleri ile Kurum personelinin 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi hükümlerine tabi olduğu belirtilmektedir.

Ayrıca, kamu görevlisi iken Kurul yeliğine atananlardan Kurul yeliği sona erenlerin geldikleri göreve dönmelerinde, atama işlemlerinde vuku bulabilecek gecikme halinde mağduriyetlerini önlemek üzere üç ayı geçmemek üzere kurumdaki özlük haklarının devam etmesi öngörülmekte ve aynı hükmün, özel sektörde çalışmakta iken ye olarak atananlar hakkında da uygulanacağı düzenlenmektedir.

MADDE 19- Madde ile, Kurumun gelirlerinin, giderlerini karşılamasının esas olduğu ve btcesinin 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu çerçevesinde düzenlenmesi öngörülmekte ve genel btceden Kuruma Hazine yardımı yapılabileceği belirtilmektedir.

Böylece, Kurumun görevlerini tam bir bağımsızlık içinde yürütmesini sağlamak ve uyum sağlanması ngrlen Avrupa Birliği müktesebatı doğrultusunda, bağımsız denetçiler ve denetim kuruluşlarının etkilerinden uzak olmasını teminen, Kurumun yeterli biçimde finanse edilmesi amaçlanmaktadır.

Buna göre, Kurumun gelirlerinin; Hazine yardımı, muhasebe ve denetim standartlarının telif hakları ve diğer gelirlerden oluştuğu hüküm altına alınmaktadır.

MADDE 20- Madde ile, iç denetimin, Kurulca belirlenen usul ve esaslar çerçevesinde gerçekleştirilmesi öngörülmektedir.

Böylece, Kurumun faaliyetleri performans denetimine tabi tutularak Kurumun daha ekonomik, verimli ve etkili bir şekilde çalışması sağlanacak ve Kurum, btcesini hazırlarken yapacağı faaliyetleri gözönünde bulunduracaktır. Bu sayede, Kurumun btcesine göre faaliyet yapması ve bunun performans denetimi ile ölçülmesi temin edilmiş olacaktır. Kurumun performansına göre hazırlayacağı faaliyet raporunun, mali tablolar ve btce kesin hesabı ile birlikte Türkiye Büyük Millet Meclisine sunulması sağlanarak Meclis denetimi de gerçekleştirilmiş olacaktır.

Kurumun yıllık faaliyet raporu, Sayıştayın mali denetim raporu ile Kurul kararları ve ikincil düzenlemeler, işlemler, araştırma ve soruşturmalar her yılın Mayıs ayı sonunda Kurumun internet sayfasında ve resmi bültenleriyle kamuoyunun bilgisine sunulacak ve böylece kamuoyu denetimine de imkân sağlanmış olacaktır.

MADDE 21- Madde ile, geçici veya belli bir ihtisas gerektiren nitelikteki işler için hizmet satın alınması yoluna gidilebileceği hüküm altına alınmaktadır.

Ayrıca, Kurula, bağımsız denetim konusundaki bilgi ve deneyimlerinden yararlanmak amacıyla, alanında uzmanlaşmış kişiler ve akademisyenlerden oluşan çalışma ve danışma komisyonları oluşturabilme imkânı sağlanmakta ve bu komisyonlarda çalıştırılan kişilere yapılacak ödemelerin tutarı belirlenmektedir.

MADDE 22- Madde ile, Kurumda istihdam edilecek personele ilişkin kadro unvan ve dereceleri ile bu kadroların nasıl kullanılacağı belirlenmektedir.

MADDE 23- Madde ile, tanımlar maddesinde içeriği açıklanan kamu yararını ilgilendiren kuruluşlar yönünden önemine binaen özel düzenlemelere yer verilmektedir. Diğer taraftan, Avrupa Birliği ülkelerinde de bu tür işletmeler yönünden farklı düzenlemelere yer verilmektedir.

Böylece, bu işletmelerin taşıdıkları önem nedeniyle sadece bağımsız denetim kuruluşları tarafından denetlenmesi öngörülmekte ve Kurumun, kamu yararını ilgilendiren kuruluşların kalite güvence sistemi incelemelerini yapacak bağımsız denetim kuruluşlarının yetkilendirilmesi sürecinde, bu işletmelerin ilgili olduğu sektörü düzenleme ve denetleme yetkisini haiz kurul, kurum veya kuruluşların görüşünü alması hüküm altına alınmaktadır. Bu sayede, halen kendi alanları ile sınırlı olarak bağımsız denetim alanında yetki kullanan ilgili kurum, kurul ve kuruluşların bu tecrübelerinden azami düzeyde yararlanılması amaçlanmaktadır.

Ayrıca, Kuruma, bağımsız denetim kuruluşlarının belirlenmesine yönelik olarak kendisine tanınan yetkiyi kullanırken, kamu yararını ilgilendiren kuruluşlarının ilgili olduğu sektörü düzenleme ve denetleme yetkisini haiz kurul, kurum veya kuruluşlarca talep edilmesi halinde, bunların görüşünü almak suretiyle sektörün özelliğine göre farklı ölçütler belirlemesi esası getirilmektedir. Böylece, bağımsız denetim alanında yetkileri ortadan kalkacak ilgili kurum, kurul ve kuruluşların bu alandaki talep ve ihtiyaçlarının en üst düzeyde karşılanması sağlanarak gerek bağımsız denetim gerekse bu alandaki kamu gözetiminin etkin bir şekilde yerine getirilebilmesi için gerekli tedbirlerin alınması hedeflenmektedir.

MADDE 24- Madde ile, bağımsız denetim kuruluşları ve bağımsız denetçilerin, denetledikleri finansal tablo, finansal bilgi ve raporlara ilişkin olarak hazırladıkları bağımsız denetim raporlarının denetim standartlarına aykırı olması ile bu raporlardaki yanlış, eksik ve yanıltıcı bilgi ve kanaatler nedeniyle doğabilecek zararlardan hukuken sorumlu oldukları hüküm altına alınmaktadır. Ayrıca, bağımsız denetim kuruluşları ile bağımsız denetçilerin verdikleri hizmetlerden doğabilecek zararları karşılamak amacıyla sorumluluk sigortası yaptırmak zorunda olduğu ve bu hususlara ilişkin ayrıntıların Hazine Müsteşarlığının görüşü alınarak Kurulca belirlenmesi öngörülmektedir.

MADDE 25- Madde ile, denetimde gerekli güven ve kaliteyi sağlamak üzere bağımsız denetim kuruluşlarınca gerçekleştirilmiş denetim çalışmalarının Kurum standart ve düzenlemeleri çerçevesinde gözden geçirilmesi ve bu kuruluşların faaliyetlerinin Kurum düzenlemelerine uygunluğunun denetimi ile harcanan kaynakların nitelik ve niceliği, alınan denetim ücreti ve denetim kuruluşunun iç kontrol sistemi ile ilgili değerlendirmesini kapsayan kalite güvence sistemi incelemeleri yapılması öngörülmektedir.

Ayrıca, incelemelerin, uyum sağlanması öngörülen Avrupa Birliği müktesebatı doğrultusunda, kamu yararını ilgilendiren kuruluşları denetleyen bağımsız denetim kuruluşları için asgari üç yılda bir, diğerleri için ise asgari altı yılda bir yapılması hükme bağlanmaktadır.

Diğer taraftan, bağımsız denetçilerin kalite güvence sistemi incelemelerinin de usul ve esasları Kurum tarafından belirlenen ilkelere uygun olarak Kurum tarafından yapılması ve bu incelemelerin yürütülmesi için Kurum bünyesinde yeterli sayıda kalite güvence uzmanı istihdam edilmesi öngörülmektedir.

Kurumun yeni kurulacak olması nedeniyle denetim alanında bir boşluğun oluşmaması ve bu alanda tecrübe sahibi kişilerden de faydalanılması amacıyla Kurumun bahsedilen incelemeleri kendi meslek personeli eliyle yürütebileceği gibi, gerekli hallerde kanunlarla belirli alanları düzenleme ve denetleme yetkisini haiz olan kurum ve kurulların denetim birimleri vasıtasıyla da yürütebilmesine imkân verilmektedir.

Bunun yanında, inceleme sonuçlarının, şeffaflık ilkesinin bir sonucu olarak, her yıl kamuoyuna açıklanması öngörülmekte ve ayrıca, yapılan incelemeler neticesinde kendilerine tanınan sürede gerekli tedbirleri almayan bağımsız denetçiler ve denetim kuruluşları hakkında uyarı, lisansın askıya alınması veya iptali dahil uygun yaptırımların uygulanması esası getirilmektedir. Böylece Avrupa Birliği 8 numaralı Direktifinde öngörülen şeffaflık ilkesine ve kalite güvence sisteminin etkinliği için gerekli tedbirlerin alınmasına yönelik belirlemelerine de uyum sağlanmış olacaktır.

MADDE 26- Madde ile, kanuni defterlerin Kurulca yayımlanan Türkiye Muhasebe Standartlarına uygun olarak tutulması ve finansal tabloların bu standartlara göre düzenlenmesi şartı getirilmekte ve Kurula değişik işletme büyüklükleri, sektörler ve kâr amacı gütmeyen kuruluşlar için uluslararası muhasebe standartlarından farklı düzenlemeler yapma yetkisi verilmektedir.

MADDE 27- Madde ile, Kurulun yetkilerinin çıkaracağı yönetmeliklerle belirleneceği, kamuoyunun bilgileneceği, tarafların görüşlerinin alınması ve saydamlığın sağlanması açısından düzenleme taslaklarının en az yedi gün süre ile duyurulması hüküm altına alınmaktadır.

Denetim standartlarının belirlenmesinde Kurul tek yetkili olmakla birlikte, kanunlarla belirli alanları düzenlemek ve denetlemek üzere kurulmuş bulunan kurum ve kurullara, Kurulun onayını almak ve Kurul tarafından yayımlanan standartlarda yer alan esaslara uygun olmak kaydıyla Türkiye Denetim Standartlarına ek olarak kendi alanları için geçerli olacak ayrıntıya ilişkin sınırlı düzenlemeler yapabilme imkânı tanınmaktadır. Benzer bir düzenleme, muhasebe standartları yönünden 6102 sayılı Türk Ticaret Kanununda da yer almaktadır. Böylece bu alandaki dağınık yapının ortadan kaldırılması ve Kurulun bu alanda tek yetkili otorite olması keyfiyeti pekiştirilmektedir.

MADDE 28- Madde ile, uygulamada ortaya çıkabilecek tereddütleri gidermek üzere, Kanun Hükmünde Kararname uyarınca yapılacak tebligatlar hakkında 7201 sayılı Tebligat Kanunu hükümlerinin uygulanması öngörülmektedir.

MADDE 29- Madde ile, Kurum faaliyetlerinin aksamadan devamı için çeşitli süreçlerde Kurum tarafından ilgili kurul, kurum ve kuruluşlardan istenilecek görüşlerin Kuruma belirli bir süre içinde bildirilmesi öngörülmektedir.

MADDE 30- Kurul kararların hemen uygulanması gerekmektedir. Aksi halde oluşacak belirsizlik hem denetim sektörüne hem de ülke ekonomisine zarar verebilecektir. Madde ile, Kurulun vereceği kararların kısa sürede kesinleşmesini sağlayarak belirsizliği ortadan kaldırmak için Kurulun düzenleyici ve denetleyici kararlarına karşı açılacak davaların ilk derece mahkemesi olarak Danıştayda görülmesi hüküm altına alınmaktadır.

MADDE 31- Madde ile, bağımsız denetim zorunluluğunun 6102 sayılı Türk Ticaret Kanunuyla getirilmesi ve denetim ve denetçiye ilişkin genel hükümlerin söz konusu Kanunda bulunması nedeniyle Kanun Hükmünde Kararnamede hüküm bulunmayan haller için 6102 sayılı Kanuna atıf yapılmaktadır.

MADDE 32- Madde ile, Kurumun, diğer düzenleyici ve denetleyici kurumlar gibi 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununun ilgili cetveline işlenmesi sağlanmakta ve 2499 sayılı Sermaye Piyasası Kanununun ek 1 inci maddesi yürürlükten kaldırılmaktadır.

GEÇİCİ MADDE 1- Madde ile, uygulamada boşluk oluşmaması amacıyla Kurum tarafından bağımsız denetim ve kamu gözetimi alanında yayımlanacak standart ve düzenlemeler yürürlüğe girinceye kadar ilgili alandaki mevcut düzenlemelerin uygulanmasına devam olunacağı hüküm altına alınmaktadır. Ayrıca, denetim standartları ve bağımsız denetimle ilgili olarak diğer kanunlarda yer alan hükümlerden bu Kanun Hükmünde Kararnameye aykırılık teşkil eden hükümlerin uygulanmayacağı belirtilmektedir.

GEÇİCİ MADDE 2- Madde ile, ilk Kurul üyelerinin atanmasına ilişkin düzenlemelere yer verilmektedir. Ayrıca, 2499 sayılı Sermaye Piyasası Kanununun yürürlükten kaldırılan ek 1 inci maddesine dayanılarak atanan Kurul Başkan ve üyelerinin görevlerinin Kanun Hükmünde Kararnamenin yürürlüğe girdiği tarihte sona ereceği belirtilmekte ve bunların atanan üyeler göreve başlayıncaya kadar görevlerine devam edeceği hüküm altına alınmaktadır.

GEÇİCİ MADDE 3- Madde ile, Kurulda kararların tarafsız olarak alınmasını, işlerin düzenli bir şekilde yapılabilmesini ve kurumsal hafızanın devamını sağlamak üzere Kurulun ilk oluşumunda Başkan hariç olmak üzere Kurul üyelerin dörtte birinin iki yılda bir yenileneceği, ikinci yılın sonunda kur'a sonucu üyelikleri sona eren üyelerin bir defalığına tekrar atanabileceği hükme bağlanmaktadır.

GEÇİCİ MADDE 4- Madde ile, Türkiye Muhasebe Standartları Kurulunda uzman ve uzman yardımcısı olarak görev yapan personelin Kurum tarafından yapılacak sınavda başarılı olmaları halinde aynı unvanlı kadrolara atanacağı belirtilmektedir. Ayrıca Kurumun yeni olması nedeniyle kurumun görev alanıyla ilgili kurum ve kuruluşlardan uzman personel istihdamına imkân veren düzenleme yer almaktadır.

GEÇİCİ MADDE 5- Madde ile, Türkiye Muhasebe Standartları Kurulunun her türlü varlıkları, borç ve alacakları, yazılı ve elektronik ortamdaki kayıtları ve diğer dokümanları ile nakit ve benzerlerinin kuruma devredilmesi hakkında düzenleme yapılmaktadır.

MADDE 33- Yürürlük maddesidir.

MADDE 34- Yürütme maddesidir.

KAMU GÖZETİMİ, MUHASEBE VE DENETİM STANDARTLARI KURUMUNUN TEŞKİLAT VE GÖREVLERİ HAKKINDA KANUN HÜKMÜNDE KARARNAME

Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumunun kurulması; 6/4/2011 tarihli ve 6223 sayılı Kanunun verdiği yetkiye dayanılarak, Bakanlar Kurulu'na 26/9/2011 tarihinde kararlaştırılmıştır.

BİRİNCİ BÖLÜM **Amaç, Kapsam ve Tanımlar**

Amaç ve kapsam

MADDE 1- (1) Bu Kanun Hükmünde Kararnamenin amacı; uluslararası standartlarla uyumlu Türkiye Muhasebe Standartlarını oluşturmak ve yayımlamak, bağımsız denetimde uygulama birliğini, gerekli güveni ve kaliteyi sağlamak, denetim standartlarını belirlemek, bağımsız denetçi ve bağımsız denetim kuruluşlarını yetkilendirmek ve bunların faaliyetlerini denetlemek ve bağımsız denetim alanında kamu gözetimi yapmak yetkisini haiz Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumunun kuruluş, teşkilat, görev, yetki ve sorumluluklarına ilişkin usul ve esasları düzenlemektir.

Tanımlar

MADDE 2- (1) Bu Kanun Hükmünde Kararnamenin uygulanmasında;

- a) Bağımsız denetçi: Bağımsız denetim yapmak üzere, 1/6/1989 tarihli ve 3568 sayılı Serbest Muhasebeci Mali Müşavirlik ve Yeminli Mali Müşavirlik Kanununa göre yeminli mali müşavir ya da serbest muhasebeci mali müşavirlik ruhsatını almış meslek mensupları arasından Kurum tarafından yetkilendirilen kişileri,
- b) Bağımsız denetim: Finansal tablo ve diğer finansal bilgilerin, finansal raporlama standartlarına uygunluğu ve doğruluğu hususunda, makul güvence sağlayacak yeterli ve uygun bağımsız denetim kanıtlarının elde edilmesi amacıyla, denetim standartlarında öngörülen gerekli bağımsız denetim tekniklerinin uygulanarak defter, kayıt ve belgeler üzerinden denetlenmesi ve değerlendirilerek rapora bağlanmasını,
- c) Bağımsız denetim kuruluşu: Bağımsız denetim yapmak üzere, Kurum tarafından yetkilendirilen sermaye şirketlerini,
- ç) Bakan: Başbakan veya görevlendireceği Bakanı,
- d) Bakanlık: Kurumun ilişkili olduğu Bakanlığı,
- e) Başkan: Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumu Başkanı,
- f) İkincil düzenleme: Bu Kanun Hükmünde Kararname ile verilen yetkileri kullanmak ve görevleri yerine getirmek üzere Kurum tarafından çıkarılan yönetmelik ve diğer düzenleyici işlemleri,
- g) Kalite güvence sistemi: Denetimde gerekli kaliteyi ve kamuoyunun yapılan bağımsız denetime olan güvenini sağlamak amacıyla bağımsız denetim kuruluşu ya da bağımsız denetçi tarafından yapılan işin, belirlenen standart ve ilkelere uygun olarak yapılmasını temin etmek için oluşturulan sistemi,
- ğ) Kamu yararını ilgilendiren kuruluşlar: Halka açık şirketler, bankalar, sigorta, reasürans ve emeklilik şirketleri, faktoring şirketleri, finansman şirketleri, finansal kiralama şirketleri, varlık yönetim şirketleri, emeklilik fonları, ihraççılar ve sermaye piyasası kurumları ile faaliyet alanları, işlem hacimleri, istihdam ettikleri çalışan sayısı ve benzeri ölçütlere göre önemli ölçüde kamuoyunu ilgilendirdiği için Kurum tarafından bu kapsamda değerlendirilen kuruluşları,
- h) Kurul: Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurulunu,
- ı) Kurum: Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumunu,

i) Meslek mensubu: 3568 sayılı Kanun kapsamında faaliyette bulunan serbest muhasebeci mali müşavir ve yeminli mali müşavirleri,

j) Türkiye Muhasebe Standartları: Kurul tarafından onaylanarak Türkiye Muhasebe Standardı ve Türkiye Finansal Raporlama Standardı adıyla yayımlanan muhasebe standartlarını,

k) Türkiye Denetim Standartları: Kurul tarafından onaylanarak Türkiye Denetim Standardı adıyla yayımlanan uluslararası standartlarla uyumlu denetim standartlarını, ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Kurum ve Kurul

Kurumun teşkilatı

MADDE 3- (1) Bu Kanun Hükmünde Kararnamede belirtilen görevleri yerine getirmek üzere kamu tüzel kişiliğini haiz ve idari özerkliğe sahip, Başbakanlıkla ilişkili Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumu kurulmuştur. Başbakan, Kurumun yönetimi ile ilgili yetkilerini gerekli gördüğü takdirde bir Bakan eliyle yürütebilir.

(2) Kurum; Kurul ve Başkanlıktan oluşur. Kurumun merkezi Ankara'dadır. Kurumun merkezini değiştirmeye Bakanlar Kurulu yetkilidir. Kurum, gerekli gördüğü yerlerde temsilcilik açabilir.

Kurulun oluşumu

MADDE 4- (1) Kurul; Gümrük ve Ticaret Bakanlığı ile Maliye Bakanlığı tarafından önerilecek dörder aday arasından ikişer kişi, Hazine Müsteşarlığı, Sermaye Piyasası Kurulu ve Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumunun bağlı olduğu Bakanlıklar ile Türkiye Serbest Muhasebeci Mali Müşavirler ve Yeminli Mali Müşavirler Odaları Birliği ve Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği tarafından önerilecek ikişer aday arasından birer kişi olmak üzere, Bakanlar Kurulu tarafından atanan dokuz üyeden oluşur.

(2) Bakanlar Kurulu, üyelerden birini Başkan olarak atar. Kurul, Başkanın önerisi üzerine üyelerden birini İkinci Başkan olarak seçer.

(3) Kurul üyeliklerine atanacakların;

a) 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesinin birinci fıkrasının (A) bendinin (1), (4), (5), (6) ve (7) numaralı alt bentlerinde belirtilen nitelikleri taşımaları,

b) En az dört yıllık eğitim veren yükseköğretim kurumlarının hukuk, siyasal bilgiler, iktisat, işletme, iktisadi ve idari bilimler ile ticari bilimler fakültelerinden ya da bunlara denkliği Yükseköğretim Kurulunca kabul edilen yükseköğretim kurumlarından mezun olmaları veya bu dallarda yüksek lisans yapmış olmaları ve muhasebe, finans, vergi, denetim ve hukuk alanlarından birinde en az on yıllık deneyim sahibi olmaları,

c) Öğretim elemanları arasından Kurul üyeliklerine atanacakların ise iktisat, işletme, maliye ve muhasebe alanlarında en az on yıl süreyle öğretim üyesi veya öğretim görevlisi olarak görev yapmış olmaları,

şarttır.

(4) Üyeliğe atanacakların son üç yılda; bağımsız denetim faaliyetinde bulunmamış, bir bağımsız denetim kuruluşunda yönetim kurulu üyeliği yapmamış veya bir bağımsız denetim kuruluşunca istihdam edilmemiş olması ya da doğrudan veya dolaylı olarak bir bağımsız denetim kuruluşu ile ortaklık ilişkisinin olmaması zorunludur.

Görev süreleri

MADDE 5- (1) Kurul Başkan ve üyelerinin görev süresi altı yıldır. Süresi biten Başkan ve üyeler yeniden atanamazlar. Başkanlığın veya üyeliğin görev süresi dolmadan herhangi bir sebeple boşalması halinde, boşalan yere bir ay içinde 4 üncü maddedeki esaslara göre atama yapılır. Bu şekilde atanan kişiler, yerine atandıklarının süresini tamamlar ve bunlardan iki yıl veya daha az süreyle görev yapanlar bir defalığına tekrar atanabilir.

(2) Kurul Başkan ve üyelerinin süreleri dolmadan herhangi bir nedenle görevlerine son verilemez. Ancak, ciddi hastalık veya sakatlık nedeniyle iş göremeyecekleri, atanmaları için gerekli şartları kaybettikleri veya durumlarının 6 ncı maddeye aykırı olduğu anlaşılanların görevleri Bakanlar Kurulu kararı ile sona erdirilir.

Yasaklar

MADDE 6- (1) Kurul Başkan ve üyeleri, bilimsel amaçlı ders ve konferans gibi etkinlikler hariç olmak üzere, Kurumdaki resmi görevlerinin dışında resmi veya özel hiçbir görev alamaz, serbest meslek faaliyetinde bulunamaz, Kurumun düzenlemek ve denetlemekle yetkili olduğu sektör veya alanla ilgili ortaklıklarda pay sahibi olamaz, hakemlik ve bilirkişilik yapamaz ve ticaretle uğraşamazlar.

(2) Kurul Başkan ve üyeleri göreve başlamadan önce kendilerinin veya eş ve velayeti altındaki çocuklarının sahibi bulunduğu menkul kıymetlerden Hazine tarafından çıkarılan borçlanmaya ilişkin olanlar hariç olmak üzere Kurumun düzenlemek ve denetlemekle sorumlu olduğu kuruluşların her türlü sermaye piyasası araçlarını eş, evlatlık, üçüncü dereceye kadar, bu derece dahil kan ve ikinci dereceye kadar, bu derece dahil kayın hısımları dışındakilere otuz gün içinde satmak suretiyle elden çıkarmak zorundadır. Kurul üyeliklerine atanmalarından itibaren otuz gün içinde bu fıkraya uygun hareket etmeyen üyeler, üyelikten çekilmiş sayılır. Bu durum, Kurul kararı ile tespit edilir ve Bakana bildirilir.

(3) Kurul Başkan ve üyeleri, görevlerinden ayrılımlarını izleyen iki yıl içinde Kurumun denetlemekle ve düzenlemekle görevli olduğu sektör ve alandaki özel kuruluşlarda görev alamazlar.

(4) Birinci ve ikinci fıkra hükümleri Kurum personeli hakkında da uygulanır. Danışmanlık ve avukatlık gibi hizmetleri yürütmek üzere Kurumla sözleşme yapanlar, sözleşme süresince Kurumun faaliyet alanı ile ilgili başka iş yapamazlar.

(5) Kurul üyeleri ve diğer personel, Kurumla ilgili gizlilik taşıyan bilgileri ve ticari sırları, görevlerinden ayrılmış olsalar bile kanunen yetkili kılınan mercilerden başkasına açıklayamazlar, kendilerinin veya başkalarının menfaatine kullanamazlar.

(6) Kurul Başkan ve üyeleri 19/4/1990 tarihli ve 3628 sayılı Mal Bildiriminde Bulunulması, Rüşvet ve Yolsuzluklarla Mücadele Kanununa tabidir.

Yemin

MADDE 7- (1) Kurul Başkan ve üyeleri, Yargıtay Birinci Başkanlık Kurulu huzurunda, görevlerinin devamı süresince Kurulun işlerini tam bir dikkat, dürüstlük ve tarafsızlık ile yürüteceklerine, kanun hükümlerine aykırı hareket etmeyeceklerine ve ettirmeyeceklerine dair yemin ederler.

(2) Yemin için yapılan başvuru Yargıtay tarafından acele işlerden sayılır. Kurul Başkan ve üyeleri yemin etmedikçe göreve başlayamazlar.

Kurulun çalışma esasları

MADDE 8- (1) Kurul görevini yaparken bağımsızdır. Hiçbir organ, makam, merci ve kişi; Kurulun kararını etkilemek amacıyla emir ve talimat veremez.

(2) Kurul haftada en az bir defa olmak üzere, gerekli hallerde toplanır. Toplantıyı Kurul Başkanı, yokluğunda ise İkinci Başkan yönetir. Her bir toplantının gündemi toplantıdan

en az bir gün önce Başkan, yokluğunda İkinci Başkan tarafından hazırlanarak Kurul üyelerine bildirilir. Gündem maddelerine geçmeden önce Başkan tarafından Kurumun faaliyetleri hakkında Kurula bilgi verilir. Gündeme yeni madde eklenebilmesi için toplantı başlamadan önce bir üyenin öneride bulunması ve önerilen maddenin gündeme eklenmesinin Kurulca kabul edilmesi gerekir.

(3) Kurul, en az altı üyenin hazır bulunmasıyla toplanır ve en az beş üyenin aynı yöndeki oyuyla karar alır. Oylamalarda çekimser oy kullanılamaz. Ancak, toplantıda karar için gerekli nisabın sağlanamadığı durumlarda, bir sonraki toplantıda oylarda eşitlik olması halinde Başkanın bulunduğu tarafın oyu üstün sayılarak karar alınır. Kurul kararı tutanakla tespit edilir ve karar tutanağı toplantı esnasında veya en geç toplantıyı izleyen işgünü, toplantıya katılan tüm üyeler tarafından imzalanır.

(4) Özel kanunlardaki süreler saklı kalmak üzere, Kurul kararı, alındığı toplantı tarihinden itibaren en geç otuz gün içinde gerekçeleri, varsa karşı oy gerekçeleri ve imzaları ile birlikte tekemmül ettirilmek zorundadır. Kurulun düzenleme mahiyetinde olmayan kararları, gerekçeleri, varsa karşı oy gerekçeleri ve imzaları ile birlikte tekemmül ettirildikleri tarihte yürürlüğe girer.

(5) Geçerli mazereti olmaksızın bir takvim yılında toplam üç toplantıya katılmayan veya bir toplantıya katıldığı ve karşı oy kullanmadığı halde Kurul kararlarını süresi içinde imzalamayan veya karşı oy gerekçesini süresi içinde yazmayan Kurul üyeleri, üyelikten çekilmiş sayılır. Bu durum Kurul kararı ile tespit edilir.

(6) Kurul üyeleri kendisi, eşi, evlatlıkları ve üçüncü dereceye kadar, bu derece dahil kan ve ikinci dereceye kadar, bu derece dahil kayın hısımlarıyla ilgili konularda müzakere ve oylamaya katılamazlar.

(7) Kurulun düzenleme ve denetleme mahiyetindeki kararları, tekemmül etmesinden itibaren en geç üç işgünü içinde Bakanlığa gönderilir.

(8) Kurul ikincil düzenlemeleri hazırlarken, katılımı ve saydamlığı sağlamak üzere, ilgili tarafların görüşlerine başvurur.

(9) Kurul tarafından alınan düzenleyici nitelikteki kararlar yayımlanmak üzere Başbakanlığa gönderilir ve en geç yedi gün içinde Resmi Gazetede yayımlanır. Kurulun denetleyici nitelikteki kararları uygun vasıtalarla kamuoyuna duyurulur. Kurul, yayımlanması ülke ekonomisi ve kamu düzeni açısından sakıncalı olan denetleyici nitelikteki kararların yayımlanmamasına karar verebilir.

(10) Yaptırım öngören kararlar dahil tüm Kurul kararları, tekemmül etmeleri ve ilgililere tebliğ edilmeleri veya usulüne uygun olarak duyurulmaları ile birlikte uygulanabilir ve para cezaları tahsil edilebilir hale gelir.

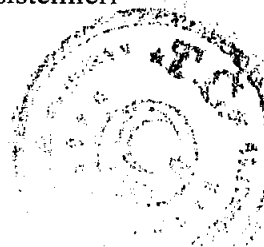
Kurulun görev ve yetkileri

MADDE 9- (1) Kurulun görev ve yetkileri şunlardır:

a) Tabi oldukları kanunlar gereği defter tutmakla yükümlü olanlara ait finansal tabloların; ihtiyaca uygunluğunu, şeffaflığını, güvenilirliğini, anlaşılabilirliğini, karşılaştırılabilirliğini ve tutarlılığını sağlamak amacıyla, uluslararası standartlarla uyumlu Türkiye Muhasebe Standartlarını oluşturmak ve yayımlamak.

b) Türkiye Muhasebe Standartlarının uygulamasına yönelik ikincil düzenlemeleri yapmak ve gerekli kararları almak, bu konuda kendi alanları itibarıyla düzenleme yetkisi bulunan kurum ve kuruluşların yapacakları düzenlemeler hakkında onay vermek.

c) Finansal tabloların; işletmelerin finansal durumunu, performansını ve nakit akışlarını Türkiye Muhasebe Standartları doğrultusunda gerçeğe uygun olarak sunumunu, kullanıcıların ihtiyaçlarına uygunluğunu, güvenilirliğini, şeffaflığını, karşılaştırılabilirliğini ve anlaşılabilirliğini sağlamak amacıyla, kamu yararını da gözetmek suretiyle, bilgi sistemleri

denetimi dahil, uluslararası standartlarla uyumlu ulusal denetim standartlarını oluşturmak ve yayımlamak.

ç) Bağımsız denetçiler ve bağımsız denetim kuruluşlarının kuruluş şartlarını ve çalışma esaslarını belirlemek, bu şartları taşıyan kuruluşları ve bağımsız denetim yapacak meslek mensuplarını yetkilendirerek listeler halinde ilan etmek ve bunları oluşturacağı resmi sicile kaydederek Kurumun internet sitesinde kamuoyunun erişimine sürekli olarak açık tutmak.

d) Bağımsız denetçiler ve bağımsız denetim kuruluşlarının faaliyetleri ile denetim çalışmalarının, Kurumca yayımlanan standart ve düzenlemelere uyumunu gözetlemek ve denetlemek.

e) İnceleme ve denetimler sonucunda aykırılıkları saptanan bağımsız denetçiler ve bağımsız denetim kuruluşlarının faaliyet izinlerini askıya almak veya iptal etmek.

f) Bağımsız denetim yapacak meslek mensuplarına yönelik sınav, yetkilendirme ve tescil yapmak, disiplin ve soruşturma işlemlerini yürütmek, sürekli eğitim standartları ile mesleki etik kurallarını belirlemek, bunlara yönelik olarak kalite güvence sistemini oluşturmak ve bu alanlardaki eksikliklerin düzeltilmesi için gerekli tedbirlerin alınmasını sağlamak.

g) Yabancı ülkelerin Kurulun görev alanıyla ilgili konularda yetkili birimleri ile işbirliği yapmak, mütekabiliyet esasına göre Türkiye’de bağımsız denetim yapmasına yetki verilen yabancı ülke denetim kuruluşları ve denetçilerini listeler halinde ilan etmek ve bunları oluşturacağı resmi sicile kaydederek Kurumun internet sitesinde kamuoyunun erişimine sürekli olarak açık tutmak.

ğ) Denetimin bağımsızlığının ve tarafsızlığının sağlanmasına, denetime olan güven ile denetimin kalitesinin artırılmasına yönelik düzenlemeler yapmak ve gerekli tedbirleri almak.

h) Düzenlemek ve denetlemekle görevli olduğu alanla ilgili ikincil düzenlemeleri yapmak ve bu konularda gerekli kararları almak.

ı) Görev alanıyla ilgili uluslararası uygulama ve gelişmeleri izlemek, Uluslararası Muhasebe Standartları Kurulu ve Uluslararası Denetim ve Güvence Standartları Kurulu ile muhasebe ve denetim alanında çalışmalar yapan diğer uluslararası kuruluşlarla işbirliği yapmak, lisans ve telif anlaşmaları akdetmek ve gerektiğinde bu kuruluşlara üye olmak.

i) Muhasebe standartları ve denetim standartlarının benimsenmesi ve uygulanması ile görev alanıyla ilgili konularda kamu bilincinin yerleştirilmesine yönelik olarak toplantı, konferans ve benzeri etkinlikler ile gerekli yayınlarda bulunmak.

j) Kurumun ana stratejisini, performans ölçütlerini, amaç ve hedeflerini, hizmet kalite standartlarını belirlemek, insan kaynakları ve çalışma politikalarını oluşturmak, Kurumun hizmet birimleri ve bunların görevleri hakkında öneride bulunmak.

k) Kurumun ana stratejisi ile amaç ve hedeflerine uygun olarak hazırlanan bütçesini görüşmek ve karara bağlamak.

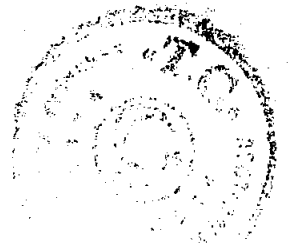
l) Kurumun performansını ve mali durumunu gösteren raporları onaylamak.

m) Taşınmaz alımı, satımı ve kiralanması konularındaki önerileri görüşüp karara bağlamak.

n) Başkanın önerisi üzerine, Başkan Yardımcıları ve Daire Başkanlarını atamak.

o) Çalışma ve danışma komisyonlarının üyelerini belirlemek.

ö) Mevzuatla verilen diğer benzeri görevleri yapmak.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Başkanlık

Başkanlık

MADDE 10- (1) Başkanlık, Kurul kararlarını uygulamakla ve diğer konularda Kurula yardımcı olmakla görevlidir. Başkanlık; Başkan, Başkan Yardımcıları ve hizmet birimlerinden oluşur.

Başkan

MADDE 11- (1) Kurul Başkanı, Kurumun da Başkanı olup, Kurumun genel yönetim ve temsilinden sorumludur. Bu sorumluluk, Kurum çalışmalarının yürütülmesi, denetlenmesi, değerlendirilmesi ve gerektiğinde kamuya duyurulması görev ve yetkilerini kapsar.

(2) Başkana; izin, hastalık, yurtiçi ve yurtdışı görevlendirme, görevden alınma ve görevde bulunmadığı diğer hallerde İkinci Başkan vekâlet eder.

Başkanın görev ve yetkileri

MADDE 12- (1) Başkanın görev ve yetkileri şunlardır:

- a) Kurul toplantılarının gündemini, gün ve saatini belirlemek, toplantıları idare etmek, gündeme alınmayan başvurular hakkında gerekli işlemleri yapmak ve bunlara ilişkin olarak Kurula bilgi vermek.
 - b) Kurul kararlarının yayımlanmasını veya tebliğini sağlamak, bu kararların gereğinin yerine getirilmesini temin etmek ve uygulanmasını izlemek.
 - c) Hizmet birimlerinden gelen önerilere son şeklini vererek Kurula sunmak.
 - ç) Kurulun belirlediği stratejilere, amaç ve hedeflere uygun olarak, Kurumun yıllık bütçesi ile mali tablolarını hazırlamak.
 - d) Kurul ile hizmet birimlerinin uyumlu, verimli, disiplinli ve düzenli bir biçimde çalışmasını sağlamak, hizmet birimleri arasında çıkabilecek görev ve yetki sorunlarını çözmek.
 - e) Yıllık faaliyet raporlarını hazırlamak, Kurumun faaliyet gösterdiği alanda strateji, politikalar ve ilgili mevzuat ile Kurum ve çalışanların performans ölçütleri hakkında çalışma ve değerlendirme yapmak ve bunları Kurula sunmak.
 - f) Kurumun diğer kuruluşlarla ilişkilerini yürütmek ve Kurumu temsil etmek.
 - g) Kurul tarafından atananlar dışındaki Kurum personelinin atamak.
 - ğ) Kurumun yönetimi ile ilgili diğer görevleri yerine getirmek.
- (2) Başkan, Kurula ilişkin olmayan görev ve yetkilerinden bir kısmını, sınırlarını açıkça belirlemek ve yazılı olmak kaydıyla, alt kademelere devredebilir.

Başkan Yardımcıları

MADDE 13- (1) Başkana görevlerinde yardımcı olmak üzere üç Başkan Yardımcısı atanır. Başkan Yardımcılığına atanacaklarda, 4 üncü maddenin üçüncü ve dördüncü fıkralarında belirtilen şartlar aranır. Başkan Yardımcıları görev ve yetkilerinden bir kısmını, sınırlarını açıkça belirlemek ve yazılı olmak kaydıyla, alt kademelere devredebilir.

Hizmet birimleri

MADDE 14- (1) Kurumun hizmet birimleri, daire başkanlıkları şeklinde teşkilatlanmış hizmet birimlerinden oluşur. Daire başkanlıklarının sayısı dokuzu geçemez.

(2) Hizmet birimleri, bu Kanun Hükmünde Kararnamede belirtilen faaliyet alanı, görev ve fonksiyonlarına uygun olarak Kurumun önerisi üzerine Bakanlar Kurulu kararıyla yürürlüğe konulan yönetmelikle belirlenir.

(3) Kurumda hizmet birimi olarak Strateji Geliştirme Daire Başkanlığı kurulur. Hukuk, basın ve halkla ilişkiler gibi alanlarda ihtiyaca göre sayıları onu geçmemek üzere Başkanlık Müşaviri görevlendirilebilir.

(4) Kurumda insan kaynakları ve eğitim, idari ve mali işler, bilişim ve benzeri faaliyetleri yürütmek üzere İnsan Kaynakları ve Destek Hizmetleri Daire Başkanlığı kurulur. Bu Daire Başkanlığında biri Kurulun özel büro hizmetlerini yürütmek üzere en çok dört adet müdürlük kurulabilir.

Kurum personelinin statüsü

MADDE 15- (1) Kurumun Başkan Yardımcıları, Daire Başkanları, Başkanlık Müşavirleri ve meslek personeli kadro karşılığı sözleşmeli statüde istihdam edilir. Kadro karşılığı sözleşmeli çalışan Kurum personeli ücret, mali ve sosyal haklar dışında; Kurumun kadrolu diğer personeli ise her türlü hak ve yükümlülükleri yönünden 657 sayılı Kanuna tabidir.

(2) Kurumun hizmet birimlerinde uzmanlık gerektiren işlerde meslek personeli çalıştırılması esastır. Hizmet birimlerinde istihdam edilecek diğer personelin nitelikleri Başkanın önerisi üzerine Kurulca belirlenir.

(3) İlgili kamu kurum ve kuruluşlarında görevli personelden ihtisasına ihtiyaç duyulanlar gerekli hallerde Kurumda geçici olarak görevlendirilebilir.

(4) Kurul üyeleri ve Kurum personeli hakkında 2/12/1999 tarihli ve 4483 sayılı Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin Yargılanması Hakkında Kanun hükümleri uygulanır. 4483 sayılı Kanun uyarınca soruşturma izinleri Kurul Başkan ve üyeleri için Bakan, Kurum personeli için Başkan tarafından verilir.

Meslek personeli

MADDE 16- (1) Meslek personeli, uzman ve uzman yardımcılarından oluşur.

(2) Uzman yardımcısı kadrolarına atanabilmek için 657 sayılı Kanunun 48 inci maddesinde sayılan genel şartlara ek olarak;

a) En az dört yıllık lisans eğitimi veren yükseköğretim kurumlarının hukuk, siyasal bilgiler, iktisat, işletme, iktisadi ve idari bilimler ile ticari bilimler fakültelerinden veya bunlara denkliği Yükseköğretim Kurulunca kabul edilen yurtdışındaki yükseköğretim kurumlarından mezun olmak,

b) Merkezi yarışma sınavından belirlenen asgari puanları almış olmak ve Kurum tarafından yapılacak özel yarışma sınavında başarılı olmak,

c) Sınavın yapıldığı tarih itibarıyla otuzbeş yaşını doldurmamış olmak, şartları aranır.

(3) Uzman yardımcılığına atananlar, en az üç yıl fiilen çalışmak, Kamu Personeli Yabancı Dil Bilgisi Seviye Tespit Sınavından en az (C) düzeyinde yabancı dil puanı almak veya buna denk kabul edilen ve uluslararası geçerliliği bulunan bir belgeye sahip olmak ve Kurumca belirlenen konuda tez hazırlamak kaydıyla yeterlik sınavına girmeye hak kazanırlar. Yeterlik sınavında başarılı olanlar uzman kadrosuna atanırlar. Mazereti olmaksızın sınava girmeyen veya sınavda iki defa başarısız olanlar durumlarına uygun kadrolara atanmak üzere Devlet Personel Başkanlığına bildirilir.

(4) Meslek personelinin mesleğe alınmaları, atanmaları, yetiştirilmeleri, giriş ve yeterlik sınavları ile çalışma usul ve esasları Kurum tarafından çıkarılan yönetmelikle düzenlenir.

Ücretler, mali ve diğer sosyal haklar

MADDE 17- (1) Kurul Başkan ve üyelerinin aylık ücretleri; en yüksek Devlet memuruna mali haklar kapsamında yapılan her türlü ödemeler toplamını geçmemek üzere,

Bakanın önerisi üzerine Bakanlar Kurulunca belirlenir. En yüksek Devlet memuruna ödenenlerden gelir vergisine tabi olmayanlar bu Kanun Hükmünde Kararnameye göre de gelir vergisine tabi olmazlar. 657 sayılı Kanun ve diğer mevzuat uyarınca en yüksek Devlet memurunun yararlanmış olduğu sosyal hak ve yardımlardan, Kurul Başkan ve üyeleri de aynı usul ve esaslar çerçevesinde yararlanırlar.

(2) Kurumun kadro karşılığı sözleşmeli personelinin ücretleri ile diğer mali hakları, birinci fıkrada Kurul üyeleri için belirlenen ücret tavanını geçmemek üzere Bakanlar Kurulunca belirlenen usul ve esaslar çerçevesinde Kurul tarafından tespit edilir.

Emeklilik ve hizmet sürelerinin değerlendirilmesi

MADDE 18- (1) Kurul Başkan ve üyeliğine atananlar ile Kurum personeli 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi hükümlerine tabidir. Sosyal güvenlik hak ve yükümlülüklerinin tespitinde; Kurul Başkanı bakanlık müsteşarı, Kurul üyeleri bakanlık müsteşar yardımcısı, Başkan Yardımcıları genel müdür, Daire Başkanları genel müdür yardımcısı, Başkanlık Müşaviri bakanlık müşaviri, meslek personeli ise kazanılmış hak aylık dereceleri itibarıyla karşılık gelen Başbakanlık Uzman ve Başbakanlık Uzman Yardımcıları ile denk statüde kabul edilir.

(2) Kurul Başkan ve üyeliklerine atananlardan atama yapılmadan önce kanunla kurulmuş diğer sosyal güvenlik kurumlarına bağlı olanların, istekleri halinde bu kurumlara bağlılıkları devam eder ve bunlar hakkında yukarıdaki hükümler uygulanmaz.

(3) Kurul Başkan ve üyeliklerine atananların Kurulda görev yaptıkları sürece önceki görevleriyle olan ilişkileri kesilir. Ancak kamu görevlisi iken üyeliğe atananlar, memuriyete giriş şartlarını kaybetmemeleri kaydıyla, görev sürelerinin sona ermesi veya görevden ayrılma isteğinde bulunmaları ve otuz gün içinde eski kurumlarına başvurmaları durumunda atamaya yetkili makam tarafından bir ay içinde müktesepelerine uygun bir kadroya atanır. Atama gerçekleşinceye kadar bunların almakta oldukları her türlü ödemelerin Kurum tarafından yapılmasına devam olunur. Bir kamu kurumunda çalışmayanlardan Kurul Başkan ve üyeliğine seçilip yukarıda belirtilen şekilde görevi sona erenlere, herhangi bir görev veya işe başlayıncaya kadar, almakta oldukları her türlü ödemeler, Kurum tarafından verilmeye devam edilir. Bu fıkrada belirtilen nedenlerle üyeliği sona erenlere Kurum tarafından yapılacak ödeme üç ayı geçmez.

(4) Bu hükümler, akademik unvanların kazanılması için gerekli şartlar saklı kalmak üzere, üniversitelerden gelen Başkan ve üyeler ile Kurum personeli hakkında da uygulanır.

Kurumun bütçesi

MADDE 19- (1) Kurumun gelirlerinin, giderlerini karşılaması esastır. Kurumun bütçesi 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununda belirlenen usul ve esaslara göre hazırlanır ve kabul edilir. Ancak, genel bütçeden Kuruma Hazine yardımı yapılabilir.

(2) Kurumun gelirleri; Hazine yardımı, muhasebe ve denetim standartlarının telif hakları ve diğer gelirlerden oluşur.

Kurumun iç ve dış denetimi

MADDE 20- (1) Kurumun iç denetimi, Kurulca belirlenen usul ve esaslar çerçevesinde gerçekleştirilir.

(2) Kurum, faaliyetlerine ilişkin olarak her yılın Mart ayı sonuna kadar, bir önceki yıla ait kararların ve yaptığı ikincil düzenlemelerin ekonomik ve sosyal etkilerini analiz eden ve Kurumun performans hedefleri ile uygulama sonuçlarının karşılaştırılmasını ve değerlendirilmesini içeren bir faaliyet raporu hazırlar.

(3) Kurumun yıllık faaliyet raporu, mali tabloları ve bütçe kesin hesabı Türkiye Büyük Millet Meclisine sunulur.

(4) Yıllık faaliyet raporu, Sayıştayın mali denetim raporu ile Kurul kararları ve ikinci düzenlemeler, işlemler, araştırma ve soruşturmalar her yılın Mayıs ayı sonunda Kurumun internet sayfasında ve resmi bültenleriyle kamuoyunun bilgisine sunulur.

Hizmet satın alınması ve geçici komisyon oluşturulması

MADDE 21- (1) Geçici veya belli bir ihtisas gerektiren nitelikteki işler için dışarıdan hizmet satın alınabilir.

(2) Standart oluşturma süreçlerinde ve uygulama dönemlerinde ihtiyaç duyulduğunda bağımsız denetim konusundaki bilgi ve deneyimlerinden yararlanmak amacıyla uygulama alanında uzmanlaşmış memurlar, kamu görevlileri ve diğer kişiler ile 4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 38 inci maddesi uyarınca öğretim elemanı görevlendirilmek suretiyle geçici çalışma ve danışma komisyonları oluşturulabilir. Azami dokuzar kişiden oluşan bu komisyonlarda görevlendirileceklerde aranılacak nitelikler ile komisyonların çalışma usul ve esasları Kurul tarafından belirlenir.

(3) Bu maddeye göre kurum dışından görevlendirilenlere çalışmalara katılmaları karşılığında ayda dört günden fazla olmamak ve her toplantı günü için (2000) gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutarı aşmamak üzere Kurul tarafından belirlenecek tutarda ve damga vergisi hariç herhangi bir vergi ve kesintiye tabi tutulmaksızın huzur hakkı ödenir. 2547 sayılı Kanunun 38 inci maddesi uyarınca görevlendirilenler, anılan maddede öngörülen ücretten ayrıca yararlandırılmazlar.

Kadrolar

MADDE 22- (1) Kurumda istihdam edilecek personele ilişkin kadro unvan ve dereceleri, ekli (1) sayılı cetvelde gösterilmiştir. Bu Kanun Hükmünde Kararnameye ekli cetvelde yer alan toplam kadro sayısı geçilmemek ve mevcut kadro unvanları ile 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin eki cetvellere yer alan kadro unvanlarıyla sınırlı olmak üzere, kadro unvan ve derecelerinin değiştirilmesi ile boş kadroların iptali Bakanlar Kurulunca yapılır. Söz konusu personele ilişkin kadroların kullanılmasına dair usul ve esaslar bu Kanun Hükmünde Kararnameye ekli cetvele göre Kurul tarafından belirlenir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

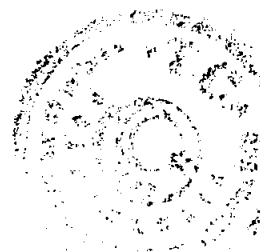
Denetim ve İnceleme

Kamu yararını ilgilendiren kuruluşların bağımsız denetimi

MADDE 23- (1) Kamu yararını ilgilendiren kuruluşlarda denetim sadece bağımsız denetim kuruluşları tarafından yapılır.

(2) Kamu yararını ilgilendiren kuruluşların denetimini yapacak bağımsız denetim kuruluşlarının yetkilendirilmesi sürecinde Kurum, bunların ilgili olduğu sektörü düzenleme ve denetleme yetkisini haiz kurul, kurum veya kuruluşların görüşünü alır.

(3) Kurum, bağımsız denetim kuruluşlarının yetkilendirilmesine yönelik olarak 9 uncu maddenin birinci fıkrasının (ç) bendi uyarınca yapılacak düzenlemelerde, kamu yararını ilgilendiren kuruluşların ilgili olduğu sektörü düzenleme ve denetleme yetkisini haiz kurul, kurum veya kuruluşlarca talep edilmesi halinde, bunların görüşünü almak suretiyle sektörün özelliğine göre farklı ölçütler belirleyebilir.

Denetimden doğan sorumluluk

MADDE 24- (1) Bağımsız denetim kuruluşları ve bağımsız denetçiler; denetledikleri finansal tablo, bilgi ve raporlara ilişkin olarak hazırladıkları bağımsız denetim raporlarının denetim standartlarına aykırı olması ile bu raporlardaki yanlış, eksik ve yanıltıcı bilgi ve kanaatler nedeniyle doğabilecek zararlardan hukuken sorumludurlar. Bağımsız denetim kuruluşları ve bağımsız denetçiler, verdikleri hizmetlerden doğabilecek zararları karşılamak amacıyla genel şartları Hazine Müsteşarlığınca belirlenen sorumluluk sigortası yaptırmak zorundadır. Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Hazine Müsteşarlığının görüşü alınarak Kurulca belirlenir.

Kurumca yapılacak incelemeler

MADDE 25- (1) Kurumca yapılacak seçilmiş denetim dosyalarının yeterli testini içeren kalite güvence sistemi incelemeleri; bağımsız denetim kuruluşlarınca gerçekleştirilmiş denetim çalışmalarının Kurum standart ve düzenlemeleri çerçevesinde gözden geçirilmesi ve bu kuruluşların faaliyetlerinin Kurum düzenlemelerine uygunluğunun denetimi ile harcanan kaynakların nitelik ve niceliği, alınan denetim ücreti ve bağımsız denetim kuruluşunun iç kontrol sistemi ile ilgili değerlendirmesini kapsar. İncelemeler, kamu yararını ilgilendiren kuruluşları denetleyen bağımsız denetim kuruluşları için asgari üç yılda bir, diğerleri için ise asgari altı yılda bir yapılır. Kurumun; planlanmış bu incelemeler yanında ihbar, şikayet, bildirim gibi durumlarda ve gerekli görülen diğer hallerde inceleme yapma ve yaptırma yetkisi saklıdır.

(2) Bağımsız denetçilerin kalite güvence sistemi incelemeleri ise, usul ve esasları Kurul tarafından belirlenen ilkelere uygun olarak Kurum tarafından yapılır. Bu incelemelerin yürütülmesi için Kurum bünyesinde yeterli sayıda kalite güvence uzmanı istihdam edilir.

(3) Kurum, incelemeleri kendi meslek personeli eliyle yürütebileceği gibi, gerekli hallerde kanunlarla belirli alanları düzenleme ve denetleme yetkisini haiz olan Gümrük ve Ticaret Bakanlığı, Maliye Bakanlığı, Hazine Müsteşarlığı, Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu, Sermaye Piyasası Kurulu ve Enerji Piyasası Düzenleme Kurumunun ilgili denetim birimleri vasıtasıyla da yürütebilir. İnceleme faaliyetleri, ilgili kuruluşların görüşü alınmak suretiyle Kurulca her yıl hazırlanan yıllık inceleme planı kapsamında yürütülür.

(4) Bu maddeye göre yapılacak inceleme sonuçları her yıl bir raporla kamuoyuna açıklanır.

(5) Bağımsız denetçiler ve bağımsız denetim kuruluşları, yapılan incelemeler sonucunda tespit edilen görüş ve öneriler doğrultusunda gerekli tedbirleri almakla yükümlüdürler. Kurumca belirlenen sürede gerekli tedbirleri almayanlar hakkında uyarı, lisansın askıya alınması ve iptali de dahil olmak üzere uygun yaptırımlar uygulanır.

(6) İnceleme için görevlendirilen kişiler; ilgili rapor, defter, belge ve çalışma kâğıtları ile elektronik, manyetik ve benzeri ortamlarda tutulanlar dahil tüm kayıtları ve sair bilgi ihtiva eden vasıtaları incelemeye ve bunların örneklerini almaya, işlem ve hesapları denetlemeye, ilgililerden yazılı ve sözlü bilgi almaya, gerekli tutanakları düzenlemeye yetkilidir. İlgili kişi ve kuruluşlar da istenilen bilgi, belge, defter ve sair vasıtaların örneklerini ibraz etmek, yazılı ve sözlü bilgi vermek ve tutanakları imzalamakla yükümlüdürler. Kendilerinden bilgi istenilen gerçek ve tüzel kişiler özel kanunlarda yazılı gizlilik ve sır saklama hükümlerini ileri sürerek bilgi vermekten imtina edemezler.

(7) İnceleme için görevlendirilenler tarafından istenecek rapor, defter, belge ve çalışma kâğıtları ile elektronik, manyetik ve benzeri ortamlarda tutulanlar dahil tüm kayıtların ve sair bilgi ihtiva eden vasıtaların ibraz veya teslim edilmemesi veya gerekli görülen diğer hallerde, Kurumun gerekçeli bir yazı ile yetkili sulh ceza hakiminden talepte bulunması üzerine, sulh ceza hakiminin istenilen yerlerde arama yapılmasına karar vermesi halinde

ilgililer nezdinde arama yapılabilir. Aramada bulunan ve incelenmesine lüzum görülen defterler ve belgeler ayrıntılı bir tutanakla tespit olunur ve yerinde incelemenin mümkün olmadığı hallerde muhafaza altına alınarak inceleme yapanın çalıştığı yere sevk edilir. Arama sonucunda alınan defter ve belgeler üzerindeki incelemeler en geç üç ay içinde sonuçlandırılarak bir tutanakla sahibine geri verilir. İncelemelerin haklı sebeplere dayanılarak üç ay içinde bitirilmesine imkân olmayan hallerde, sulh ceza hakiminin vereceği karar üzerine bu süre uzatılabilir.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Çeşitli Hükümler

Diğer hükümler

MADDE 26- (1) Kanuni defterlerin Kurulca yayımlanan Türkiye Muhasebe Standartlarına uygun olarak tutulması ve finansal tabloların bu standartlara göre düzenlenmesi şarttır. Ancak, 5018 sayılı Kanun kapsamındaki idareler ile bilanço esasında defter tutmakla yükümlü bulunmayanlar bu Kanun Hükmünde Kararname hükümlerine tabi değildir.

(2) Kurul, değişik işletme büyüklükleri, sektörler ve kâr amacı gütmeyen kuruluşlar için uluslararası muhasebe standartlarından farklı düzenlemeler yapmaya yetkilidir.

Düzenleyici işlemler

MADDE 27- (1) Kurul; 9 uncu maddenin birinci fıkrasının (b), (ç) ve (d) bentlerinde yer alan yetkilerinin kullanılmasına yönelik usul ve esasları çıkaracağı yönetmeliklerle belirler.

(2) Kurumun hazırlayacağı ikincil düzenleme taslakları kamuoyunun bilgisine sunulmak üzere en az yedi gün süreyle uygun vasıtalarla duyurulur.

(3) Kanunlarla belirli alanları düzenlemek ve denetlemek üzere kurulmuş bulunan kurum ve kurullar, Kurulun onayını almak ve Kurul tarafından yayımlanan standartlarda yer alan esaslara uygun olmak kaydıyla Türkiye Muhasebe ve Denetim Standartlarına ek olarak kendi alanları için geçerli olacak ayrıntıya ilişkin sınırlı düzenlemeler yapabilirler.

Tebliğat

MADDE 28- (1) Bu Kanun Hükmünde Kararname uyarınca yapılacak tebliğatlar hakkında 11/2/1959 tarihli ve 7201 sayılı Tebliğat Kanunu hükümleri uygulanır.

Görüşlerin bildirilmesi

MADDE 29- (1) İlgili kanunlardaki özel hükümler saklı kalmak kaydıyla bu Kanun Hükmünde Kararname kapsamında Kurum tarafından istenen görüşler, ilgililer tarafından en geç otuz gün içinde bildirilir. Bu süre, ivedi durumlarda Kurul tarafından kısaltılabilir. Bakanlıklar ile kamu kurum ve kuruluşları görüş bildirmek için ek süre isteyebilir.

Kurul kararlarına karşı yargı yolu

MADDE 30- (1) Kurul kararları kesindir. Kurulun düzenleyici ve denetleyici nitelikteki kararlarına karşı açılacak davalar, ilk derece mahkemesi olarak Danıştayda görülür. Danıştay, Kurul kararlarına karşı yapılan başvuruları acele işlerden sayar.

Türk Ticaret Kanununun uygulanması

MADDE 31- (1) Bu Kanun Hükmünde Kararnamede hüküm bulunmayan hallerde 13/1/2011 tarihli ve 6102 sayılı Türk Ticaret Kanununun bağımsız denetimle ilgili hükümleri uygulanır.

Değiştirilen ve yürürlükten kaldırılan hükümler

MADDE 32- (1) 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun eki (III) sayılı cetvele aşağıdaki sıra eklenmiştir.

“9) Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumu”

(2) 27/6/1989 tarihli ve 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 3 üncü maddesine “Doğu Karadeniz Projesi Bölge Kalkınma İdaresi Başkanlığı,” ibaresinden sonra gelmek üzere “Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumu,” ibaresi eklenmiştir.

(3) 28/7/1981 tarihli ve 2499 sayılı Sermaye Piyasası Kanununun ek 1 inci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

ALTINCI BÖLÜM Geçici ve Son Hükümler

Mevcut standartların ve diğer düzenlemelerin geçerliliği

GEÇİCİ MADDE 1- (1) Bu Kanun Hükmünde Kararname uyarınca Kurum tarafından yayımlanacak standart ve düzenlemeler yürürlüğe girinceye kadar, bu hususlara ilişkin mevcut düzenlemelerin uygulanmasına devam edilir.

(2) Denetim standartları ve bağımsız denetimle ilgili olarak diğer kanunlarda yer alan hükümlerin bu Kanun Hükmünde Kararnameye aykırılık teşkil eden hükümleri uygulanmaz.

İlk Kurul üyelerinin atanması

GEÇİCİ MADDE 2- (1) 4 üncü maddede öngörülen atamalar, bu Kanun Hükmünde Kararnamenin yürürlük tarihinden itibaren bir ay içerisinde yapılır. 2499 sayılı Kanunun bu Kanun Hükmünde Kararname ile yürürlükten kaldırılan ek 1 inci maddesine dayanılarak atanan Kurul Başkan ve üyelerinin görevleri bu Kanun Hükmünde Kararnamenin yürürlüğe girdiği tarihte sona erer.

(2) Kurul, Başkan ve üyelerinin atama tarihini izleyen altı ay içinde Kurum teşkilatını oluşturarak Kurumun faaliyete geçmesini sağlar.

İlk atanan üyelerin yenilenmesi

GEÇİCİ MADDE 3- (1) Kurul Başkanı hariç olmak üzere, ilk atanan üyelerin dörtte biri iki yılda bir yenilenir. İkinci yılın sonunda kura sonucu üyelikleri sona eren üyeler bir defalığına tekrar atanabilir.

Uzman personel istihdamı

GEÇİCİ MADDE 4- (1) Bu Kanun Hükmünde Kararnamenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl içinde, bu Kanun Hükmünde Kararnameye ekli (1) sayılı cetvelde yer alan uzman kadro sayısının yüzde otuzunu geçmemek üzere, uzman yardımcılığı sınavına giriş için aranan öğrenim şartını taşımak ve başvuru tarihinde kırk yaşını doldurmamış olmak şartıyla;

a) Mesleğe özel yarışma sınavı ile giren ve meslek içi eğitim sonrasında yapılan yeterlik sınavında başarılı olup, Kurula üye veren kamu kurum ve kuruluşlarında çalışmakta olanlar,

b) Yükseköğrenim kurumlarında araştırma görevlisi veya öğretim elemanı olarak çalışmış olanlardan, muhasebe, finans, denetim veya hukuk alanlarında doktora çalışmaları tamamlayanlar,

Kurum tarafından yapılacak sınavda başarılı olmaları halinde uzman kadrosuna atanabilir.

(2) Bu Kanun Hükümünde Kararnamenin yürürlüğe girdiği tarihten önce Türkiye Muhasebe Standartları Kurulunda uzman ve uzman yardımcısı olarak görev yapanlar, Kurum tarafından yapılacak sınavda başarılı olmaları halinde uzman veya uzman yardımcısı kadrosuna atanabilir. Bunların, Kurulda uzman ve uzman yardımcısı olarak geçen hizmet süreleri; öğrenim durumları itibarıyla yükselebilecekleri dereceleri aşmamak kaydıyla kazanılmış hak aylığı derece ve kademelerinin tespitinde dikkate alınır ve bu sürelerin önceden kıdem tazminatı, toplu ödeme, emekli ikramiyesi, işten ayrılma tazminatı veya iş sonu tazminatı ödenmemiş olan kısmı 8/6/1949 tarihli ve 5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanunu hükümlerine göre ödenecek emekli ikramiyesinin hesabına esas alınacak toplam hizmet süresine dahil edilir.

Hak ve alacakların devri

GEÇİCİ MADDE 5- (1) Bu Kanun Hükümünde Kararnamenin yürürlüğe girdiği tarihte Türkiye Muhasebe Standartları Kurulunun her türlü varlıkları, borç ve alacakları, yazılı ve elektronik ortamdaki kayıtları ve diğer dokümanları ile nakit ve benzerleri hiçbir işleme gerek kalmaksızın Kuruma devredilmiş sayılır.

(2) Devir konusunda ortaya çıkacak tereddütleri gidermeye Bakan yetkilidir.

Yürürlük

MADDE 33- (1) Bu Kanun Hükümünde Kararname yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

(1) SAYILI CETVEL

KURUMU: KAMU GÖZETİMİ, MUHASEBE VE DENETİM STANDARTLARI KURUMU

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

Sınıfı	Unvanı	Kadro Derecesi	Kadro Adedi
GİH	Başkan Yardımcısı	1	3
GİH	Daire Başkanı	1	9
GİH	I. Hukuk Müşaviri	1	1
GİH	Başkanlık Müşaviri	1	10
GİH	Müdür	1	4
GİH	Hukuk Müşaviri	1	1
AH	Avukat	1	1
AH	Avukat	3	1
AH	Avukat	5	1
GİH	Basın ve Halkla İlişkiler Müşaviri	1	1
GİH	Uzman	1	5
GİH	Uzman	2	5
GİH	Uzman	3	10
GİH	Uzman	4	10
GİH	Uzman	5	10
GİH	Uzman	6	10
GİH	Uzman	7	10
GİH	Uzman Yardımcısı	8	10
GİH	Uzman Yardımcısı	9	40
GİH	Mütercim-Tercüman	5	2
GİH	Programcı	1	1
GİH	Programcı	5	1
GİH	Çözümleyici	2	1
GİH	Çözümleyici	4	1
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	3	4
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	4	4
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	5	4
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	6	4
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	7	4
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	8	4
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	9	4
TH	Kütüphaneci	4	1
GİH	Sekreter	5	5
GİH	Sekreter	6	5
TH	Teknisyen	4	1
GİH	Koruma ve Güvenlik Görevlisi	10	2
GİH	Şoför	5	3
YH	Hizmetli	13	5
	TOPLAM		198

KANUN HÜKMÜNDE KARARNAME

KHK/ 660

Yürütme

MADDE 34 - (1) Bu Kanun Hükmünde Kararname hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Eki

ABDULLAH GÜL
CUMHURBAŞKANI

RECEP TAYYİP ERDOĞAN
BAŞBAKAN

B. ARINÇ Başbakan Yardımcısı	<i>M. M. EKER</i> A. BABACAN Başbakan Yardımcısı V.	B. ATALAY Başbakan Yardımcısı	B. BOZDAĞ Başbakan Yardımcısı
S. ERGİN Adalet Bakanı	F. ŞAHİN Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı	E. BAĞIŞ Avrupa Birliği Bakanı	N. ERGÜN Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanı
<i>E. GÜNAY</i> F. ÇELİK Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı V.	E. BAYRAKTAR Çevre ve Şehircilik Bakanı	<i>H. YAZICI</i> A. DAVUTOĞLU Dışişleri Bakanı V.	M. Z. ÇAĞLAYAN Ekonomi Bakanı
T. YILDIZ Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı	S. KILIÇ Gençlik ve Spor Bakanı	M. M. EKER Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı	H. YAZICI Gümrük ve Ticaret Bakanı
İ. N. ŞAHİN İçişleri Bakanı	<i>R. AKDAĞ</i> G. YILMAZ Kalkınma Bakanı V.	E. GÜNAY Kültür ve Turizm Bakanı	M. ŞİMŞEK Maliye Bakanı
O. DİNÇER Millî Eğitim Bakanı	İ. YILMAZ Millî Savunma Bakanı	V. EROĞLU Orman ve Su İşleri Bakanı	R. AKDAĞ Sağlık Bakanı
B. YILDIRIM Ulaştırma Bakanı			

Dosya No:

